

AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU, Euratom) 2017/1607 ÁLLÁSFOGLALÁSA**(2017. április 27.)****az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatok szerves részét képező észrevételekkel, III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek**

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

- tekintettel az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, III. szakasz – Bizottság,
 - tekintettel a végrehajtó ügynökségek 2015-ös pénzügyi évre szóló költségvetéseinek végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozataira,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 318. és 319. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ („költségvetési rendelet”), valamint az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ⁽²⁾ („alkalmazási szabályok”),
 - tekintettel eljárási szabályzata 93. cikkére és IV. mellékletére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a többi érintett bizottság véleményére (A8-0150/2017),
- A. mivel Európa az intézményeibe vetett bizalom megrendülésével néz szembe, és ezért minden egyes uniós intézménynek vállalnia kell saját felelősségét, és így a Parlamentnek különösen alaposan kell eljárnia, amikor a Bizottság elszámolását ellenőrzi;
- B. mivel az uniós intézményeknek és tagállamoknak javítaniuk kell kommunikációs politikájukat annak érdekében, hogy megfelelően tájékoztassák a polgárokat az uniós költségvetés révén elért eredményekről és azok hozzáadott értékéről;
- C. mivel a Parlamentnek erős elkötelezettséget kell vállalnia az uniós polgárok azzal kapcsolatos aggályaiért, hogy az uniós költségvetés mire kerül elköltésre, és az EU hogyan védi érdekeiket;
- D. mivel az uniós intézményeknek szilárd és rugalmas uniós költségvetési rendszer kialakításán kell munkálkodniuk, amely nemcsak rugalmassága révén működik, hanem a stabil és nyugtalan időkben egyaránt gyors alkalmazkodóképessége révén is;
- E. mivel a kohéziós politika egyértelmű hozzáadott értéket jelent a polgárok életminőségének javítása révén Európaszerte azáltal, hogy a szolidaritás kulcsfontosságú politikája és a közpénzekből történő beruházások létfontosságú forrása;
- F. mivel az uniós intézményeknek egyértelmű álláspontot kell kialakítaniuk és meg kell állapodniuk arról, hogy mely kiemelt uniós politikai célokat és közjavakat kell először finanszírozni polgáraink aggályainak megválaszolása és politikáink hiányosságainak megszüntetése céljából;
- G. mivel az uniós kiadások – jöllehet az EU GNI-jének 1 %-ára korlátozódnak – fontos eszközt képezik az egész Európára kiterjedő szakpolitikai célkitűzések elérésének az európai hozzáadott érték felhasználásával, és az uniós tagállamok államháztartási kiadásainak átlagosan 1,9 %-át teszik ki;
- H. mivel, bár az uniós költségvetés százalékos aránya a) a tagállamok teljes összesített kiadásainak arányában és b) a költségvetés el nem számolt/nem megfelelően elköltött/elpazarolt elemei tekintetében alacsony, a tényleges érintett összegek jelentősek, és így indokolják a fokozott ellenőrzést;

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.⁽²⁾ HL L 362., 2012.12.31., 1. o.

- I. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében a Bizottságot terheli a végső felelősség az uniós költségvetés végrehajtásáért, és mivel a tagállamoknak kötelességük jóhiszeműen együttműködni a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy az előirányzatokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek megfelelően használják fel;
- J. mivel amikor a Parlament mentesítést ad a Bizottságnak, ellenőrzi, hogy a forrásokat helyesen használták-e fel, és a szakpolitikai célok megvalósultak-e;

Költségvetés, programozási időszakok és politikai prioritások

1. megjegyzi, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret hétéves programozási időszaka nem igazodik a Parlament és a Bizottság ötéves mandátumához, és hogy ez eltéréseket eredményez a pénzügyi évre vonatkozó költségvetés és mentesítés tekintetében; rámutat továbbá, hogy a tízéves stratégiai tervezési ciklus és az Európa 2020 stratégia sem igazodik az uniós költségvetési gazdálkodás hétéves ciklusához; úgy véli, hogy ez az uniós politikai irányítás jelentős hiányosságának egyik oka, mivel a Parlamentet és a Bizottságot kötik a szakpolitikai célkitűzésekre és finanszírozásra vonatkozó korábbi megállapodások, ami miatt úgy tűnhetne, hogy az európai választások lényegtelenek ebben az összefüggésben;
2. megállapítja, hogy 2015-ben az uniós költségvetésnek két hosszú távú politikai program célkitűzéseinek megvalósítását kellett támogatnia, úgymint:
 - a) az Európa 2020 stratégiát és
 - b) a Juncker elnök által meghatározott 10 politikai prioritást,ugyanakkor ezzel egyidejűleg számos válsághelyzetre is reagálnia kellett: menekültek, a biztonság hiánya Európában és szomszédságában, görög pénzügyi instabilitás és az orosz exporttilalom gazdasági hatása, valamint a pénzügyi válság elhúzódó hatása és strukturális következményei a munkanélküliségre, a szegénységre és az egyenlőtlenségre nézve;
3. megjegyzi, hogy az uniós politikák különböző rövid, közép- és hosszú távú célokat követhetnek, amelyek megvalósítását szükségszerűen nem határozhatja meg egyetlen egy többéves pénzügyi keret; úgy véli, hogy meg kell fontolni új egyensúly kialakítását a politikai menetrend meghatározása, a szakpolitikák végrehajtása és a pénzügyi keretek között;
4. sajnálja, hogy az ideiglenes költségvetési konstrukciók nem teremtenek ideális rendszert ahhoz, hogy a szociális és a politikai szándékok a kiadási programok hasznos operatív célkitűzéseiben öltsenek testet;
5. rámutat, hogy 2020-ban alkalom nyílik a hosszú távú stratégia és a politikai döntéshozatal költségvetési ciklussal való összehangba hozatalára, és javasolja, hogy éljünk ezzel az alkalommal;
6. aggódik amiatt, hogy 2015-ben az uniós költségvetés éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásainak aránya csak 17,3 % volt, és hogy a 2014–2016-os időszakban ez az arány átlagban csak 17,6 %-ot tett ki a Számvevőszék („Számvevőszék”) szerint ⁽¹⁾, miközben a célkitűzés a pénzügyi időszak végére legalább 20 %-os arány elérése volt; ezért hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék szerint komoly annak a veszélye, hogy további éghajlatváltozás-kezelési erőfeszítések hiányában a 20 %-os cél nem teljesül;
7. továbbá rámutat, hogy a Párizsi Megállapodás előtt az éghajlatváltozás elleni küzdelemre szánt kiadások tekintetében 20 %-os célról született megegyezés; meggyőződése, hogy további erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy az uniós költségvetés még inkább éghajlatbarát legyen; továbbá hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata kiváló lehetőséget teremt azon célkitűzés elérésének biztosítására, hogy a kiadások 20 %-át az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépésre fordítsák, valamint a küszöb esetleges megemelésére, összhangban az Uniónak a COP 21 konferencián tett nemzetközi kötelezettségvállalásaival;
8. üdvözli a Bizottság által indított, teljesítményalapú költségvetés-tervezésre irányuló megközelítést; úgy ítéli meg, hogy az uniós költségvetésnek minden eddiginél hatékonyabbnak és eredményesebbnek kell lennie a szűkös pénzügyi források miatt; sajnálja azonban, hogy a Bizottság főleg a teljesítményre, semmint az eredményekre összpontosít;

Meghozandó intézkedések

9. támogatja a Számvevőszék 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keret féldős felülvizsgálatáról szóló, 2016. október 28-i tájékoztató dokumentumában (39. és 40. pont) tett javaslatot, mely szerint eljött az idő, hogy a Bizottság egyéb lehetőségeket is vizsgáljon, úgymint:
 - gördülő költségvetés-tervezési program ötéves tervezési horizonttal, célkitűzések és szakpolitikák szerinti felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés(ek) és gördülő értékelési program,

⁽¹⁾ A Számvevőszék 31/2016. számú különjelentése.

- a programok és rendszerek időtartamának inkább a szakpolitikai szükségleteken, mint a pénzügyi tervezési időszak hosszán alapuló meghatározása; annak előírása a tagállamok és a Bizottság számára, hogy a kiadások összegének meghatározása előtt mutassák be jól megalapozott a) uniós finanszírozási igényeiket és b) elérendő eredményeiket;
10. felhívja a Bizottságot, hogy az eredményközpontú uniós költségvetésről szóló következő szakértői ülés napirendjére vegye fel a Számvevőszék fent említett, 2016. október 28-i tájékoztató dokumentumának 39. és 40. pontjában tett javaslatokat és a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport ajánlásait, az eredményközpontú uniós költségvetésről szóló következő konferencia előkészítése érdekében, amely a pénzügyi keret meghatározása előtt vitathatná meg, hogy mely szakpolitikai területekre kell az uniós költségvetést költeni;
 11. támogat a Számvevőszék 31/2016. számú különjelentésében szereplő minden ajánlást és különösen azt, hogy a Bizottság tárjon fel minden lehetséges, többek között a többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatában és egyes jogalapok felülvizsgálatában rejlő alkalmat annak érdekében, hogy biztosítsa az éghajlatváltozás elleni fellépés irányába való tényleges elmozdulást; felhívja a Számvevőszéket, hogy 2018 végéig adjon ki nyomonkövetési jelentést az uniós költségvetés éghajlatváltozás elleni küzdelemre szánt kiadásairól;
 12. felhívja a Bizottságot, hogy hatékonyabban használja ki a meglévő jogi kereten belül az eredményességi tartalék tekintetében rejlő lehetőségeket, hogy ezáltal egy valódi anyagi ösztönzöt hozzon létre a pénzgazdálkodás hatékonyságának tényleges javítására; továbbá kéri az eredményességi tartalék eszközként való megerősítését a teljesítménytől függő alkotórész növelésével a következő jogalkotási keretben;
 13. felhívja a Bizottságot, hogy kiemelt céljait irányítsa az Európa 2020 stratégia sikeres végrehajtása felé az európai szemeszter eszközeinek felhasználásával;
 14. felhívja a Bizottságot, hogy tervezze meg a 2021-ben kezdődő pénzügyi időszakra vonatkozó politikai prioritásokat, és a tervezetet idejekorán bocsássa a Parlament rendelkezésére;
 15. sajnálja, hogy a Bizottság nem végezte el az Európa 2020 stratégia teljes körű felülvizsgálatát a stratégia végrehajtásának biztosítása érdekében az Unió változások idejére szóló, az Európai Tanács által 2014. júniusban elfogadott stratégiai menetrendjében előírtak szerint;
 16. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Párizsi Megállapodást, és haladéktalanul növelje az éghajlatváltozás elleni küzdelemre szánt kiadásokkal kapcsolatos célt 20 %-ról 30 %-ra;
 17. felhívja a Bizottságot, hogy a következő uniós költségvetéseket úgy állítsa össze, hogy azok hatékonyabbak és eredményesebbek legyenek, és hozza azokat jobban összhangba az Európa 2020 stratégia céljaival és az Unió éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos céljaival, valamint az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásaival;

Árnyékköltségvetések

18. rámutat, hogy az uniós szakpolitikákat támogató számos pénzügyi mechanizmus nem közvetlenül az uniós költségvetésből kerül finanszírozásra és nem szerepel az Unió mérlegében: ide tartozik az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz, az európai stabilitási mechanizmus, az Egységes Szanalási Mechanizmus és az Európai Beruházási Bankhoz kötődő Európai Beruházási Alap;
19. megállapítja, hogy más mechanizmusok csak részben szerepelnek az Unió mérlegében, ilyenek például a forrásokat ötvöző uniós eszközök és az Európai Stratégiai Beruházási Alap;
20. rámutat, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakban egyre nagyobb mértékben alkalmaztak elsősorban hitelek, tőkeinstrumentumokból, biztosítékokból és közvetett irányítás alatti kockázat-megosztási eszközökből álló pénzügyi eszközöket, továbbá rámutat, hogy az Európai Beruházási Bank Csoport kezelte majdnem az összes közvetett irányítás alatti pénzügyi eszközt; úgy véli, hogy nem áll rendelkezésre elegendő információ annak értékelésére, hogy ezen eszközök révén mit sikerült elérni, különös tekintettel társadalmi és környezeti hatásukra; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök kiegészíthetők, de nem válthatják fel a vissza nem térítendő támogatásokat;
21. sajnálja, hogy az efféle pénzügyi eszközök fokozódó használata – a megosztott irányítás alatti pénzügyi eszközökkel (pénzügyi konstrukciók) együtt – nagyobb kockázatot jelent nem csak a jelenlegi és jövőbeli célok elérése tekintetében megfelelő és hiteles uniós költségvetés fenntartása, hanem az elszámoltathatóság és az uniós szakpolitikák és műveletek összehangolása szempontjából is; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök alkalmazásának kiterjesztését eredményeik, teljesítményük és hatékonyságuk átfogó értékelésének kell megelőznie; rámutat a Számvevőszék különjelentéseire⁽¹⁾, amelyek megállapították, hogy a pénzügyi eszközök nem az elvárt módon működnek és/vagy túlméretezettek és/vagy sikertelenek a magántőke bevonása tekintetében;

⁽¹⁾ A Számvevőszék 5/2015. és 19/2016. sz. különjelentése

22. figyelmezteti a Bizottságot, hogy a pénzügyi eszközöket vagy a finanszírozási megállapodásokat nem kötik szükségszerűen az Unió politikai céljai, és olyan projekteket is finanszírozhatnak, amelyek nincsenek összhangban az uniós kötelezettségvállalásokkal;
23. rámutat, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap elindítása hatással volt az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz elindításának késedelmére, és hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap néhány más pénzügyi eszköz felhasználására is hatással lesz;

Meghozandó intézkedések

24. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, amelyek révén az uniós költségvetés végrehajtására irányuló uniós finanszírozási mechanizmusok – amelyek jelenleg különböző eszközöket és azok ötvözését foglalják magukban, így például programokat, strukturális és beruházási alapokat, vagyionkezelői alapokat, a stratégiai beruházási alapot, garanciaalapokat, mechanizmusokat, pénzügyi eszközöket és makroszintű pénzügyi támogatási eszközöket stb. – világosabbá, egyszerűbbé és koherensebbé válhatnak, valamint jobban tudják biztosítani a kellő átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és a teljesítményt, és megértetik a nagyközönséggel, hogyan történik az uniós szakpolitikák finanszírozása és azok milyen előnyökkel járnak; sajnálja, hogy az új költségvetési rendeletre irányuló 2016. szeptemberi javaslat nem kezeli megfelelően ezeket a problémákat;
25. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap létrehozásának fényében értékelje újra az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz hitelfinanszírozási eszközére vonatkozó előzetes értékelést, és terjesszen a Parlament elé értékelést arról, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap milyen hatást gyakorol más uniós programokra és pénzügyi eszközökre;
26. kéri a Számvevőszéket, hogy értékelje a (24. bekezdésben felsorolt) pénzügyi eszközök és finanszírozási megállapodások EU 2020 stratégiához való hozzájárulását; felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a pénzügyi eszközök és a finanszírozási megállapodások összhangban legyenek az uniós stratégiával, célokkal és az Unió által vállalt kötelezettségekkel;
27. üdvözlí Oettinger biztos azon szándékát, hogy a különféle árnyékköltségvetéseket hosszú távon visszahozza az uniós költségvetésbe; úgy véli, hogy ez nagyban növelné a demokratikus elszámoltathatóságot; szilárd meggyőződése, hogy ezt a problémát a lehető leghamarabb – ám legkésőbb a következő programozási időszak végéig – meg kell oldani; kéri a Bizottságot, hogy 2017. november előtt készítsen erre vonatkozóan egy közleményt;

Költségvetési és pénzgazdálkodás

28. sajnálja, hogy jelentős az elmaradás a 2007–2013-as időszakra vonatkozó strukturális alapok felhasználásában; megállapítja, hogy 2015 végén a fennmaradó, kifizetetlen kötelezettségvállalások az összes jóváhagyott operatív programra rendelkezésre álló 446,2 milliárd EUR 10 %-át tették ki;
29. hangsúlyozza, hogy ez a helyzet valóban komoly kihívást jelenthet és alááshatja az európai strukturális és beruházási alapok hatékonyságát, mivel néhány tagállamban a lehiátlan uniós hozzájárulás és az előírt társfinanszírozás együttesen meghaladja az összes államháztartási kiadás 15 %-át, ha az utolsó két pénzügyi keret időszakát, 2007–2013-at és 2014–2020-at vesszük figyelembe;
30. aggodalommal állapítja meg, hogy 2015 végére a 2007–2013-as programozási időszak vonatkozásában a strukturális alapok felhasználatlan – kifizetést nem eredményező – kötelezettségvállalásainak több mint fele öt tagállamnál és fő kedvezményezettnél (Cseh Köztársaság, Spanyolország, Olaszország, Lengyelország és Románia) összpontosult, és a késedelemnek különböző okai voltak: kapacitás és igazgatási segítség hiánya, nemzeti források hiánya az uniós műveletek társfinanszírozására, késedelmek a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret regionális programjainak benyújtásában stb.;
31. rámutat, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret újdonsága, hogy a kifizetések felső határa és a kötelezettségvállalások felső határa alatti felhasználatlan összegek automatikusan megnövelik a rugalmasságot a további években;
32. hangsúlyozza, hogy a kötelezettségvállalások összege 2015-ben minden korábbi évnél magasabb volt, és épp csak az általános felső határ (a rendelkezésre álló összeg 97,7 %-a) alatt volt;
33. rámutat, hogy 2015-ben az operatív kiadások több mint háromnegyede a korábbi TPK szabályai szerint működő támogatási rendszerekbe irányult, azaz a mezőgazdasági termelőknek 2014-re kifizetett támogatásokra, kohéziós projektekre és a 2007-ben indult hetedik keretprogram kutatási projektjeire;

34. elfogadhatatlannak találja, hogy 2015 végén az európai strukturális és beruházási alapokért – az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap kivételével – felelős nemzeti hatóságok kevesebb mint 20 %-a volt kijelölve; úgy véli, hogy ezek kijelölése szükséges lenne ahhoz, hogy a tagállami hatóságok költségnyilatkozatot tudjanak benyújtani a Bizottságnak; úgy véli, hogy a 2014–2020-as időszakra bevezetésre került számos újdonság az egyszerűsítési törekvések ellenére adminisztratív terhekhez vezet;
35. rámutat, hogy az új irányítási és ellenőrzési rendszerrel kapcsolatos, általában a programozási időszak elején esedékes megfelelésgértékelési eljárások végrehajtása terén tapasztalható nehézségek a források felhasználásában bekövetkező késedelmek egyik fő okát jelentik;
36. megállapítja, hogy a világszintű gazdasági visszaesés, amely közvetlen hatással jár az állami költségvetésekre alkalmazott költségvetési megszorító intézkedések formájában és nehézségeket okoz a belső finanszírozás előteremtésében, szintén a források felhasználásában bekövetkező késedelem egyik fő oka;
37. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ennek következtében fennáll a veszélye, hogy a 2014–2020-as programozási időszak költségvetési végrehajtásában jelentkező késedelem valószínűleg még a 2007–2013-as időszakban tapasztaltaknál is nagyobb lesz; attól tart, hogy a következő többéves pénzügyi keret a fennálló kötelezettségvállalások (*reste à liquider*, „RAL”) korábban soha nem látott magas szintjével indulhat, ami veszélyeztetheti az uniós költségvetés kezelését az első években; reméli, hogy a Bizottság tanult ebből, és megelőzi a hasonló késedelmeket a jövőben;
38. nyugtázza, hogy a Bizottság 2015 márciusában a kifizetetlen számlák mértékének csökkentését célzó rövid távú intézkedéseket tartalmazó kifizetési tervet fogadott el, ugyanakkor rámutat, hogy míg ezen intézkedések a rövidebb távú készpénzforgalmi gazdálkodás javítását célozzák, a fennálló kötelezettségvállalások nagy összegének kezelése hosszabb távú perspektívát és a kiváltó okok (igazgatási és működési nehézségek, makroökonómiai korlátozások stb.) alapos értékelését igényli hatékony stratégia kialakítása érdekében, hogy ezek a problémák a jövőben ne forduljanak elő;
39. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 50. cikke szerinti eljárás megindítása gondokat okozhat az uniós költségvetés kezelésében, különösen a kifizetések vonatkozásában; rámutat, hogy e kulcsfontosságú elemmel bármely kilépni szándékozó tagállammal kötendő minden ideiglenes vagy végleges megállapodásban foglalkozni kell;

Meghozandó intézkedések

40. kéri, hogy a Bizottság tegyen lépéseket a fennmaradó kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos szabályok és ütemtervek szigorúbb betartása érdekében, többek között az alábbiak révén:
 - i. a 2007–2013 közötti programok lezárása és a vonatkozó kötelezettségvállalások visszavonása;
 - ii. a kohéziós kiadások területén a nettó korrekciók megfelelő használata;
 - iii. a vagyonezelői számlákon tartott pénz mennyiségének csökkentése és
 - iv. kifizetési tervek és előrejelzések összeállítása azokon a területeken, ahol a fennmaradó kötelezettségvállalások jelentős mértékűek;
41. ismételten kéri, hogy a Bizottság évente készítsen aktuális hosszú távú, 7–10 évre szóló cash-flow előrejelzéseket, a költségvetési felső határokra, a kifizetési igényekre, a kapacitáskorlátokra és a kötelezettségvállalások esetleges visszavonására kiterjedően, hogy a kifizetési igények jobban összhangba kerüljenek a rendelkezésre álló forrásokkal;
42. kéri, hogy a Bizottság a költségvetési és pénzgazdálkodása során több tagállam jelenlegi nehéz helyzetére való tekintettel sürgősen vegye figyelembe egyes tagállamok kapacitási korlátait és sajátos társadalmi-gazdasági körülményeit; felhívja a Bizottságot, hogy – elkerülendő a források kihasználatlanságát és növelendő a felhasználási arányokat, különösen az európai strukturális és beruházási alapok területén – használjon fel minden rendelkezésre álló eszközt technikai segítségnyújtás és az új strukturálisreform-támogató program révén e tagállamok támogatására;
43. megismétli, hogy egyszerűsíteni kell és világossá kell tenni a szabályokat és eljárásokat mind uniós, mind tagállami szinten, hogy a kedvezményezettek könnyebben férjenek hozzá az uniós forrásokhoz, és az igazgatási szolgálatok megfelelően tudják kezelni ezeket a forrásokat; úgy véli, hogy az egyszerűsítés hozzá fog járulni a pénzeszközök gyors elosztásához, a magasabb felhasználási arányhoz, a nagyobb hatékonysághoz és átláthatósághoz, kevesebb végrehajtási hiba előfordulásához és a kifizetési időszakok lerövidítéséhez; úgy gondolja, hogy egyensúlyt kell teremteni a szabályok, az eljárások és az ellenőrzések egyszerűsítése, illetve stabilitása között; megjegyzi, hogy a sikeres végrehajtás szükséges előfeltétele, hogy az esetleges pályázók és kedvezményezettek minden esetben megfelelő tájékoztatást és iránymutatást kapjanak;

44. felhívja a Bizottságot, hogy tartózkodjon a rendelkezésére álló technikai segítségnyújtás újabb csökkentésétől, és terjesszen elő cselekvési tervet a hatékony és időben történő felhasználásra, különös hangsúlyt fektetve azokra a tagállamokra és régiókra, amelyek el vannak maradva és amelyekben alacsony a felhasználási arány;

Pénzügyi konstrukciók

45. sajnálja, hogy a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozóan 2015 végéig a pénzügyi konstrukciókhoz való hozzájárulásoknak csak a 75 %-át ⁽¹⁾ fizették ki a végső felhasználóknak megosztott irányításban (2014 végén 57 %-ot fizettek ki, 2012 végén pedig 37 %-ot), és hogy a közvetett irányítású pénzügyi konstrukciókban tartott készpénz összege továbbra is magas (2015-ben 1,3 milliárd euro, 2014-ben 1,3 milliárd euro, 2013-ban 1,4 milliárd euro);
46. aggodalommal állapítja meg, hogy a megosztott irányítású pénzügyi eszközök fel nem használt összegei továbbra is jelentősek, és ezek 80 %-a 2014 végén öt tagállamban összpontosult (amelyből Olaszország teszi ki a teljes összeg 45 %-át); úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak 2018 vége előtt el kellene végeznie ezen eszközök átfogó értékelését, hogy meg tudja állapítani, hogy azokat folytatni kell-e a következő pénzügyi programozási időszakban;
47. kéri, hogy a Bizottság térítse vissza a megosztott irányítású pénzügyi eszközök fel nem használt összegeit és a közvetett irányítású pénzügyi eszközök azon fel nem használt összegeit, amelyek a korábbi többéves pénzügyi keretből megmaradtak és amelyekre nézve a támogathatósági időszak lejárt;

A Számvevőszék megbízhatósági nyilatkozata

48. üdvözlí, hogy – csakúgy, mint 2007 óta minden évben – a Számvevőszék hitelesítő véleményét adott ezúttal a 2015-ös beszámoló megbízhatóságáról, megállapítva, hogy a bevételek lényeges hibától mentesek voltak, és meglelégedéssel nyugtázza, hogy a 2015. december 31-ével záródó évről szóló beszámoló alapját képező kötelezettségvállalások minden lényeges szempontból jogszerűek és szabályszerűek;
49. mélyen sajnálja, hogy a 22. egymást követő évben a kifizetéseket lényeges hibaszint jellemzi, abból adódóan, hogy a felügyeleti és kontrollrendszerek csak részben eredményesek;
50. sajnálja, hogy a javulás ellenére a kifizetések legvalószínűbb hibaaránya 3,8 %; emlékeztet arra, hogy a 2014-es pénzügyi évben 4,4 %, a 2013-as pénzügyi évben 4,7 %, a 2012-es pénzügyi évben 4,8 %, a 2011-es pénzügyi évben pedig 3,9 % volt a becsült legvalószínűbb hibaaránya a kifizetések tekintetében;
51. hangsúlyozza, hogy bár a helyzet javult a korábbi évekhez képest, a legvalószínűbb hibaarány még mindig jelentősen meghaladja a 2 %-os lényegességi küszöböt; hangsúlyozza, hogy ha a Bizottság, a tagállami hatóságok, illetve a független könyvvizsgálók felhasználták volna a rendelkezésükre álló valamennyi információt, akkor a hibák jelentős részét még a kapcsolódó kifizetések folyósítása előtt megelőzhatték, illetve feltárhatták és kijavíthatták volna; elfogadhatatlannak tartja, hogy a rendelkezésre álló információkat ne használják fel a hibaszint csökkentésére; határozottan úgy véli, hogy a tagállamoknak döntő szerepük van e tekintetben; sürgeti a tagállamokat, hogy használják fel az összes rendelkezésre álló információt a hibák megelőzése, feltárása és javítása és a megfelelő lépések megtétele érdekében;
52. sajnálja, hogy a közös agrárpolitika jogi keretének 2015-ös változása miatt a Számvevőszék tranzakciótesztjei már nem terjednek ki a kölcsönös megfeleltetésre, és ezzel megnehezíti az előző pénzügyi évvel való összehasonlítást; 2014-ben az ilyen hibák a TPK 2. fejezetén („Természeti erőforrások”) belül 0,6 százalékponttal járultak hozzá az általános becsült hibaszinthez, míg a 2011–2014-es időszakban éves hozzájárulásuk az általános becsült hibaszinthez 0,1 és 0,2 százalékpont közötti volt;
53. aggodalommal jegyzi meg, hogy ha a Bizottság és a tagállamok által hozott korrekciós intézkedéseket nem alkalmazták volna a Számvevőszék által ellenőrzött kifizetések esetében, a teljes becsült hibaarány 3,8 % helyett 4,3 % lett volna;
54. nyugtázza, hogy az irányítási módnak kevés hatása van a hibaszintre, mivel a Számvevőszék a tagállamokkal megosztott irányítási rendszerben, illetve a Bizottság által közvetlenül kezelt kiadások tekintetében közel azonos (4,0 %, illetve 3,9 %) becsült hibaszintet állapított meg;

⁽¹⁾ Európai Bizottság, DG REGIO: Összefoglaló a pénzügyi konstrukciók finanszírozása és végrehajtása terén elért előrehaladással kapcsolatban az irányító hatóságok által az 1083/2006/EK tanácsi rendelet 67. cikke (2) bekezdésének j) pontjával összhangban szolgáltatott adatokról, 2007–2013-as programidőszak, 2015. december 31-i állapot, 2016. szeptember 20., 61. o.

55. rámutat, hogy a Számvevőszék a legmagasabb hibaszintet ismét a „Gazdasági, társadalmi és területi kohézió” területén (5,2 %) és a „Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért” területén (4,4 %) azonosította be, a legalacsonyabb becült hibaszint pedig az „Igazgatási kiadások” területét jellemezte a (0,6 %); hangsúlyozza, hogy a hibák általánosságban nem minősülnek csalásnak; azt javasolja, hogy a Számvevőszék készítsen különjelentést, amely egy tömör, a bevált gyakorlatokat összefoglaló dokumentum elkészítése érdekében megvizsgálja és összehasonlítja ezeket a területeket;
56. megállapítja, hogy a költségtérítési és a jogosultságalapú rendszerek eltérő kockázati mintázata jelentősen befolyásolja a hibaszintet a különböző kiadási területeken; ahol az Unió a támogatásra jogosult tevékenységek költségeit a kedvezményezettek által benyújtott kifizetési kérelmek alapján téríti meg, a hibaszint 5,2 %, ahol pedig a kifizetések költségtérítés helyett bizonyos feltételek teljesülése alapján történnek, a hibaszint 1,9 %; azt javasolja, hogy egy, e bevált gyakorlatokat tartalmazó különjelentés elkészítése érdekében Számvevőszék vizsgálja meg és hasonlítsa össze ezeket a területeket;

Éves irányítási és teljesítményjelentés: irányítási eredmények és a Bizottság belső irányítási eszközei

57. megállapítja, hogy a 2014-es állapothoz képest a kifizetések esetében a kockázatnak kitett összegek mértéke – a Bizottságnak az uniós költségvetésről szóló 2015. évi éves gazdálkodási és teljesítményjelentésében (COM(2016)446) meghatározottak szerint – mintegy 10 %-kal csökkent, ami főként a mezőgazdaság területén jelzett kockázatnak kitett összegek csökkenéséből adódik;
58. megjegyzi, hogy a Bizottság elismeri, hogy a kiadást lényeges hibaszint jellemzi, ugyanis ahogyan azt a 2015. évi éves gazdálkodási és teljesítményjelentésében is bemutatja, a kockázatnak kitett összeg 3,3–4,5 milliárd euro között mozog, azaz a kifizetések 2,3–3,1 %-át érinti; megjegyzi, hogy a Bizottság úgy becsüli, hogy a következő években 2,1–2,7 milliárd euro értékben fog hibákat beazonosítani és korrigálni;
59. egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy az évek során javult a Bizottság kockázatnak kitett összegek arányának felbecsülésére használt módszertana, ám az egyes főigazgatóságok a szabálytalan kiadások szintjét nem következetes módszertan alapján határozzák meg (lásd főként Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 1.38. bekezdését); javasolja e gyakorlat mihamarabbi szabályozását és standardizálását;
60. megállapítja, hogy a javulások ellenére a Bizottság nem szüntette meg annak kockázatát, hogy túlbecsülik a korrekciós intézkedések hatásait;
61. rámutat különösen arra, hogy a 2015-ös kiadások több mint háromnegyede esetében a Bizottság főigazgatóságai a kockázatnak kitett összegekkel kapcsolatos becslésüket a nemzeti hatóságok által szolgáltatott adatokra alapozzák, miközben az érintett főigazgatóságok (a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság (DG AGRI) és a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság (DG REGIO)) éves tevékenységi jelentéseiből úgy tűnik, hogy kihívást jelent a tagállami ellenőrzési jelentések megbízhatósága, jóllehet a tagállamok adatszolgáltatása javult; elfogadhatatlannak tartja, hogy a tagállamok nem működnek együtt tisztességesen az Európai Bizottsággal az ellenőrzési jelentések és azok megbízhatósága tekintetében;
62. hangsúlyozza, hogy csökkenne a végfelhasználókra háruló ellenőrzési teher, ha alkalmazásra kerülne az egységes ellenőrzési megközelítés, melyben nem végeznének külön európai ellenőrzést, hanem a tagállami ellenőrzésekre építenének; úgy véli azonban, hogy egy ilyen folyamatos elszámoltathatósági lánc csak akkor lenne megvalósítható, ha a tagállami ellenőrzések megfelelőek lennének, és ha a Bizottság és a tagállamok meg tudnának egyezni az elvekről és az értelmezésekről; felszólítja a Bizottságot, hogy e tekintetben legyen proaktív, és tegyen közzé iránymutatásokat;
63. úgy véli, hogy a mentesítés megadásának a pénzgazdálkodás tagállami szintű, szükséges javításától kellene függenie; e tekintetben felhívja a figyelmet a nemzeti nyilatkozatok eszközére, amely segíthet abban, hogy nemzeti szinten el lehessen érni a fokozottabb elszámoltathatóságot és felelősségvállalást;
64. rámutat, hogy a többéves programozás sajátos volta, valamint a költségvetési eljárásra alkalmazandó regionális, nemzeti és uniós szabályok összetettsége és felhalmozódása miatt, továbbá mivel a hibákat több mint 10 évvel az előfordulásuk után is korrigálni lehet, mesterséges lenne a jövőbeni korrekciók becült hatását az elmúlt hat évben rögzített korrekciókra alapozni;
65. hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy amennyiben a Bizottság meg lenne győződve a korrekciós képességének hatékonyságáról, a főigazgatóknak nem kellene semmilyen pénzügyi fenntartással sem élniük éves tevékenységi jelentésükben;

66. rámutat, hogy a Bizottság jelentése ⁽¹⁾ szerint a végrehajtott pénzügyi korrekciók és visszafizettetések összesen 3,9 milliárd eurót tesznek ki; megállapítja, hogy a Számvevőszék három csoportba sorolta ezeket: 1,2 milliárd eurónyi, még a kiadás Bizottság általi elfogadását megelőzően a forrásnál alkalmazott korrekciók és visszafizetések (mezőgazdaság, kohézió, közvetlen/közvetett irányítás); 1,1 milliárd eurónyi, a tagállamok általi, a kiadás elfogadását követő visszavonás, melynek során új kohéziós projektekkal helyettesítettek nem támogatható összegeket; 1,6 milliárd eurónyi nettó korrekció (mezőgazdaság, közvetlen/közvetett irányítás);
67. hangsúlyozza, hogy amennyiben nagy a szabálytalanság kockázata, a helyes gyakorlat a kockázat bemutatása, valamint a kockázat mértékének és valószínűsíthető hatásának számszerűsítése; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság jelentése e tárgyban a „korrekciós képességre” fordít nagy figyelmet, nem pedig a beazonosított hibák számszerűsítésére vagy jellegük vizsgálatára, valamint az ilyen hibák elkerülését lehetővé tevő, releváns megelőző intézkedések végrehajtására; rámutat különösen arra, hogy a Bizottság uniós költségvetés védelméről szóló közleményei nem tartalmaznak becslést a kezdeti vagy a jóváhagyott visszaigénylési kérelmek tekintetében tapasztalt szabálytalanságok szintjére vonatkozóan;
68. oszttja a Számvevőszék 27/2016. sz. különjelentésében megfogalmazott véleményét, mely szerint a Kinnock-Prodi reform által bevezetett, a biztosok „politikai felelőssége” és a főigazgatók operatív felelőssége közötti különbségtétel miatt nem feltétlenül világos, hogy a politikai felelősség kiterjed-e a költségvetés főigazgatóságok általi végrehajtására, vagy elkülönül attól (lásd a 27/2016. sz. számvevőszéki különjelentés vezetői összefoglalójának 5. pontját);
69. felhívja a figyelmet arra, hogy a biztosok kollégiuma nem vállal felelősséget az éves beszámolóért az elnök vagy a költségvetésért felelős biztos általi előszó vagy jelentés révén, és hogy a Bizottság nem tesz éves nyilatkozatot az irányításról vagy a belső ellenőrzésről, ami pedig összhangban áll a bevált gyakorlattal és a tagállamok által követett hagyományos gyakorlattal;

Meghozandó intézkedések

70. ismételten felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be megbízható eljárásokat a korrekciós intézkedések időzítésének, eredetének és összegének jóváhagyására, valamint bocsássanak rendelkezésre olyan információkat, amelynek révén lehetőség szerint összevethető lenne a kifizetés folyósításának éve, a vonatkozó hiba kiszűrésének éve, valamint az az év, amikor a beszámoló kiegészítő mellékletben nyilvánosságra hozzák a visszafizetéseket vagy pénzügyi korrekciókat;
71. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy évente adjon ki egy egységes, megfelelő „megbízhatósági nyilatkozatot” a főigazgatók éves tevékenységi jelentései alapján, és végezzen saját statisztikai becslést a hibaszintről; kéri a Bizottságot, hogy külön értékelje, mekkora összegű uniós forrásokat tervez visszaszerezni visszafizettetések vagy pénzügyi korrekció révén a 2015. pénzügyi év tekintetében;
72. felkéri a Bizottságot, hogy végezzen alapos elemzést az úgynevezett „visszamenőleges projektekről”, vagyis arról a gyakorlatról, melynek során a regionális operatív programokba olyan projekteket illesztenek be, amelyeket a hatóságok más pénzeszközök felhasználásával már elindítottak, és amelyek működési problémákat mutató vagy a szabályokat megsértő intézkedéseket vagy projekteket tartalmazhatnak vagy helyettesíthetnek, és hogy ez az elemzés tartalmazzon előzetes értékeléseket arról, hogy a helyettesítő projektek megfelelnek-e a tervezett célkitűzéseknek;
73. felhívja a Bizottságot, hogy pénzügyi kimutatásához fűzzön éves nyilatkozatot az irányításról és a belső ellenőrzésről, amely különösen az alábbiakra tér ki:
- a Bizottság belső irányítási eszközeinek bemutatása,
 - az év során végzett stratégiai és műveleti kockázati tevékenységek értékelése; és
 - egy közép- és hosszú távú költségvetési fenntarthatóság nyilatkozat,
- valamint az uniós költségvetés védelméről szóló közleményébe foglaljon bele a kezdeti vagy a jóváhagyott visszaigénylési kérelmek tekintetében tapasztalt szabálytalanságok szintjére vonatkozó becslést;
74. felszólítja a tagállamokat, hogy szolgáltatson megbízható adatokat az Európai Bizottság számára, különösen az ellenőrzési jelentések tekintetében;

⁽¹⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 1.39. pontját.

Politikai fenntartások

75. csatlakozik a DG REGIO, a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság (DG MARE), a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság (DG HOME), a Nemzetközi Együttműködés és a Fejlesztés Főigazgatósága (DG DEVCO) és a DG AGRI főigazgatói által az éves tevékenységi jelentésükben megfogalmazott fenntartásokhoz; véleménye szerint ezek a fenntartások azt mutatják, hogy a Bizottság és a tagállamok által bevezetett ellenőrzési eljárások nem tudnak megfelelő garanciát nyújtani az adott szakpolitikai területeken végrehajtott valamennyi, alapul szolgáló tranzakció jogszerűségével és szabályszerűségével kapcsolatban;
76. tudni szeretné, hogy a Kutatási és Innovációs Főigazgatóság főigazgatója (DG RTD) miért fogalmazott meg a korábbi évekhez hasonlóan horizontális fenntartást a hetedik keretprogramon belüli összes kifizetés és költségigénylés vonatkozásában; felhívja a Bizottságot, hogy végre dolgozzon ki működőképesebb kockázatalapú megközelítést és szükség esetén fogalmazzon meg egyedi fenntartást;

Az uniós költségvetés révén elért eredmények

Éves irányítási és teljesítményjelentés: teljesítményértékelés

77. megállapítja, hogy az EU költségvetésére vonatkozó 2015. évi éves irányítási és teljesítményjelentés, két korábbi jelentést ötvöz: az EUMSZ 318. cikkével összhangban készített értékelő jelentést és a költségvetési rendelet 66. cikkének (9) bekezdése által előírt összefoglaló jelentést;
78. üdvözli, hogy a jelentés a költségvetés minden egyes fejezete vonatkozásában a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi keret programjai végrehajtásával kapcsolatos információkat tartalmaz, bizonyítékokkal szolgál a 2007–2013 közötti többéves pénzügyi keret programjainak eredményeiről és bemutatja az Európa 2020 stratégiával meglévő összefüggéseket;
79. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az úgynevezett értékelő jelentés egyrészt összekeveri a tevékenységek leírását az eredményekkel, másrészt a politikák hatásának értékelésére törekszik, és a jövőre vonatkozó ígéreteket tesz;
80. rámutat arra, hogy a tagállamoknak nem kötelező szerepeltetniük közös mutatókat programjaikban, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés és az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap kivételével, és hogy a tagállami szintű ellenőrzés első szakaszában nem kerül sor az eredmények értékelésére;
81. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ahelyett, hogy a Bizottság egyszerűsítene a belső irányítási eszközeit, új többéves stratégiai tervet határozott meg minden bizottsági szervezeti egység számára olyan közös általános célkitűzések alapján, amelyek lefedik a Juncker vezette Bizottság tíz politikai prioritását, valamint támogatják az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek és a Szerződésben foglalt kötelezettségeknek a teljesítését;
82. ismételten felszólít a tematikus koncentrációra, ahogyan azt a 2014-es költségvetési évre vonatkozó mentesítési jelentésében is tette; felszólítja a Bizottságot annak tanulmányozására, hogy a tematikus koncentráció milyen mértékben tudna hozzájárulni a szabályozási és az ellenőrzési teher egyszerűsítéséhez és csökkenéséhez;
83. felhívja a Bizottságot, hogy kellő időben fogadja el az éves irányítási és teljesítményjelentését ahhoz, hogy azt a Számvevőszék éves jelentésében figyelembe tudja venni; kitart amellett, hogy az e jelentésben szereplő információknak a lehető legobjektívebbnek kell lenniük, és tartalmazniuk kell a Bizottság által szakpolitikai megvalósítása során az előző évben elért eredményeket; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az olyan hosszú távú politikai programozási időszakok fenntartásának szükségességét, mint a tíz évet felölelő Európa 2020 stratégia;
84. felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy a teljesítménymutatók kialakításának folyamata átlátható és demokratikus legyen, bevonva valamennyi uniós intézményt, partnert és érdekelt felet annak érdekében, hogy a mutatókat alkalmassá tegyék az uniós költségvetés végrehajtásának mérésére, valamint hogy meg lehessen felelni az uniós polgárok elvárásainak;

Meghozandó intézkedések

85. felszólítja a Bizottságot, hogy következő teljesítményjelentéseiben megfelelőbben értékelje az összes szakpolitika eredményeit és teljesítményét; felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelműen és összefoglalva mutassa meg az európai szakpolitikák uniós célkitűzéseikhez való hozzájárulását, és értékelje, mennyiben járultak hozzá az EU 2020 céljaihoz;

Horizont 2020

86. emlékeztet arra, hogy a Horizont 2020 egy ambiciózus, széles körű program, amelynek általános célkitűzései három prioritáson alapulnak: kiváló tudomány, ipari vezető szerep, valamint társadalmi kihívások;
87. megjegyzi, hogy a Juncker vezette Bizottság tíz politikai prioritást fogadott el a 2014–2019 közötti időszakra, melyek nem teljesen azonosak az Európa 2020 stratégia prioritásaival; ez ahhoz vezet, hogy a Horizont 2020 esetében a jogi keretek és a programra előirányzott költségvetés az Európa 2020 stratégiát tükrözi, miközben a Bizottság a Horizont 2020 végrehajtása során 2014 óta a stratégiai tervezés és az irányítási keretek tekintetében a tíz politikai prioritásra helyezte át a hangsúlyt;
88. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság még nem határozta meg, hogy a két prioritáscsoport hogyan viszonyul egymáshoz, és felkéri a Bizottságot, hogy tisztázza ezeket a kapcsolatokat;
89. hangsúlyozza, hogy a Horizont 2020 sikerének egyik fontos tényezője a tagállami és az uniós kutatási és innovációs programok közötti eredményes szinergia és a kiegészítő jelleg; nyugtázza, hogy a Bizottság a Horizont 2020 időközi értékelése keretében elemezni kívánja a Horizont 2020 és az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) közötti hatásokat és szinergiákat;
90. tudomásul veszi a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésében szereplő, a nemzeti és az uniós kutatási programok közötti kiegészítő jellegre vonatkozó két példát, és azt, hogy a bolgár és a portugál legfőbb ellenőrző intézmények megállapították, hogy míg országukban egyes területekre jellemző a nemzeti és uniós kutatási programok közötti kiegészítő jelleg, tagállami szinten hiányosságok is tapasztalhatók a nemzeti cselekvési terveken és stratégiákon belül meghatározott, a Horizont 2020-hoz kapcsolódó mutatók tekintetében, valamint néhány probléma tapasztalható a Horizont 2020 valamennyi résztvevője közötti, nemzeti szintű koordináció és kölcsönhatás tekintetében ⁽¹⁾; tudomásul veszi továbbá, hogy Bulgária volt az első olyan tagállam, amely önkéntesen vette igénybe a Horizont 2020 szakpolitika-támogató eszközt, és ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa tovább azokat a tagállamokat, amelyeknek korszerűsíteniük kell kutatási és innovációs ágazatukat;
91. emlékeztet, hogy a Horizont 2020 jogi keretei több, a teljesítménymenedzsment szempontjából fontos elemet is bevezetnek, ilyenek pl. a célkitűzések és a fő teljesítménymutatók alkalmazása; hangsúlyozza, hogy a jóváhagyott célkitűzések és mutatók általánosságban tényleges javulást jelentenek a korábbi keretprogramokhoz képest;
92. rámutat, hogy a Horizont 2020-ban alkalmazott teljesítménymutatókat továbbra is számos hiányosság jellemzi, mint például:
- csak az inputokat és outputokat mérő mutatók részaránya az eredmény- és hatásmutatókhoz képest ⁽²⁾,
 - az összehasonlítási alap hiánya, valamint
 - a nem kellően ambiciózus célszámok;
93. sajnálja, hogy a Számvevőszék megállapítása szerint a Bizottság a Horizont 2020 munkaprogramjait és a kapcsolódó pályázati felhívásokat nem használja fel arra, hogy a hangsúlyt egyre inkább a teljesítményre helyezze ⁽³⁾;
94. meglepéssel veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék által vizsgált pályázatokban és támogatási megállapodásokban a célkitűzések kellően a teljesítményre összpontosítottak, ha ezt a Bizottság előírta, és hogy ugyanez vonatkozik a pályázatok elbírálási folyamatára is;
95. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Horizont 2020-at előmozdító egyedi munkaprogramok és a kapcsolódó ajánlati felhívások esetében a várt hatás szélesebb körű fogalmának előtérbe helyezése a várt eredménnyel szemben megnöveli annak veszélyét, hogy az erre vonatkozó információ túl általános lesz és megnehezíti a Horizont 2020 teljesítményértékelésének összesítését ⁽⁴⁾;
96. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem mindig használja következetesen a teljesítménnyel kapcsolatos fogalmakat (pl. „output”, „eredmény”, „teljesítmény” és „hatás”);

⁽¹⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 3.22. és 3.23. pontját.

⁽²⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 3.29. pontját.

⁽³⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 3.33. és 3.38. pontját.

⁽⁴⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 3.56. pontját.

97. sajnálja, hogy a Számvevőszék megállapítása szerint a jelenlegi struktúra nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy a Horizont 2020-on belül elkülönítve kövesse nyomon a kutatás-fejlesztés (K+F) és az innováció összetevőinek kiadásait és teljesítményét; ezenkívül bár a költségvetési folyamat a közzétett programnyilatkozatok keretében tartalmazza a Horizont 2020 programnak az Európa 2020 stratégiához való hozzájárulását, sajnálatos, hogy a Bizottság mindaddig nem készített érdemi beszámolót a Horizont 2020 végrehajtásáról, és arról, az hogyan járult hozzá az Európa 2020 stratégia megvalósításához; felhívja a Bizottságot, hogy amint rendelkezésre állnak a Horizont 2020 program eredményei, tegyen érdemi jelentést annak végrehajtásáról és az Európa 2020 stratégiához való hozzájárulásáról;
98. azt javasolja, hogy növeljék a nemzeti kapcsolattartó pontok szerepét, hogy helyben minőségi technikai segítséget lehessen nyújtani; úgy véli, hogy az eredmények éves értékelése, a képzések és a jól teljesítő nemzeti kapcsolattartó pontok ösztönzése növelni fogja a Horizont 2020 program sikerességi arányát;

Meghozandó intézkedések

99. felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeli teljesítményjelentéseiben egyértelműen és hiánytalanul tüntesse fel, hogyan hárult hozzá a Horizont 2020 program az Európa 2020 stratégiához;

A „Természeti erőforrások” terület alatti kiadásokért felelős négy főigazgatóság irányítási tervei és éves tevékenységi jelentései.

100. sajnálatát fejezi ki a Számvevőszék azon észrevételei miatt, amelyek szerint a DG AGRI, a DG CLIMA, a DG ENVI és a DG MARE esetében a vezetői tervekben és az éves tevékenységi jelentésekben szereplő számos célkitűzés közvetlenül szakpolitikai vagy jogalkotási dokumentumokból lett átvéve, ezért túl általános ahhoz, hogy irányítási és ellenőrzési eszközként lehessen alkalmazni;

Meghozandó intézkedések

101. kéri, hogy a Bizottság:
- értékelje a munkaprogramok teljesítményét a Horizont 2020-ra vonatkozó jogszabályok magas szintű célkitűzéseinek a munkaprogramok operatív célkitűzésekre történő lebontásával,
 - pontosítsa az Európa 2020 stratégia (2010–2020), a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret, a Bizottság 2015–2019-es prioritásai közötti kapcsolatokat,
 - gondoskodjon az „input”, „output”, „eredmény” és „hatás” kifejezések összes tevékenységében való, következetes alkalmazásáról, a jobb szabályozásra vonatkozó iránymutatásaival összhangban,
 - hozzon intézkedéseket annak biztosítására, hogy az azonos projekten belül azonos munkát végző kutatók azonos fizetést kapjanak,
 - készítse egy országok szerint lebontott listát azokról a vállalatokról, amelyek jegyezve vannak a tőzsdén és/vagy éves beszámolójukban nyereséget könyvelnek el, és amelyek a Horizont 2020 programból támogatást kapnak;

Bevételek

102. üdvözli, hogy az ellenőrzési bizonyítékok összességükben arra mutatnak, hogy a bevételeket nem jellemzi lényeges hibaszint és különösen azt, hogy a vizsgált rendszerek hatásosak a GNI-alapú és a héaalapú saját források tekintetében is, hogy a vizsgált rendszerek általában véve eredményesek a tradicionális saját források esetében, a Számvevőszék által meglátogatott tagállamokban ugyanakkor a fő belső kontrollmechanizmusok csak részben eredményesek, és a Számvevőszék nem talált hibákat az ellenőrzött tranzakciókban;
103. emlékeztet arra, hogy a fenntartás olyan eszköz, amely révén a tagállamok által benyújtott GNI-adatok kétséges tételein kiigazításokat lehet eszközölni, és üdvözli, hogy a Számvevőszék a 2015-ben áttekintett megszüntetett fenntartásokban nem állapított meg súlyos problémákat;
104. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bár haladás történt a görög GNI-adatok megbízhatóságának javítása terén, ezeket a fenntartásokat még nem szüntették meg; megjegyzi, hogy ez az egyetlen fennálló általános fenntartás 2015 végén, és hogy a fenntartás a 2008. és 2009. évre vonatkozik;

105. a vámokra vonatkozóan megállapítja, hogy a Számvevőszék úgy találta, hogy a tarifaszabályozások és a behozatali előírások importőrök általi tiszteletben tartásának ellenőrzésére (beleértve a vámkezelés utáni ellenőrzéseket) alkalmazott módszertan minőségét és eredményeit tekintve eltérő volt a különböző tagállamokban; a Számvevőszék kiemelte, hogy a francia hatóságok az adósságról szóló értesítésekkel kapcsolatban megszakítják a hároméves elévülési időszakot, és hogy ez a gyakorlat eltér a többi tagállam által alkalmazottól, és az Unión belüli gazdasági szereplők közötti eltérő bánásmódhoz vezet ⁽¹⁾;
106. a tradicionális saját forrásokat illetően megállapítja, hogy 2015 végén a Bizottság 325, az uniós vámszabályoknak való meg nem feleléssel kapcsolatos olyan nyitott kérdést tartott nyilván, amelyet a tagállami vizsgálatok során határoztak meg;
107. rámutat, hogy a Számvevőszék a vámokra és a cukorilletékekre vonatkozó nyilatkozatok esetében úgy találta, hogy a tagállamok nem kezelik hatékonyan a követeléseket (B-számlák), és hogy a Bizottság a felkeresett 22 tagállam közül 17-ben talált hasonló hiányosságokat;
108. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék kockázatokat azonosított a vámtartozásoknak az Unión kívül nyilvántartott vállalatoktól, illetve az Unión kívüli országok állampolgáraitól történő behajtásával kapcsolatban, és számos olyan esetet talált, ahol különböző tagállamok nem tudták a vámtartozásokat behajtani a pl. belaruszi, brit Virgin-szigeteki, oroszországi, svájci, törökországi és ukrainai állampolgároktól vagy vállalatoktól;
109. hangsúlyozza, hogy a GNI-egyenlegek kiemelt felülvizsgálatai kisebb hatással is járhattak volna, ha érvényben lett volna olyan közös uniós felülvizsgálati politika, amely összehangolja a nagyobb felülvizsgálatok menetrendjét;
110. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy továbbra is érvényben vannak azok a strukturális és jogi elemek, amelyek 2014. október végére politikai incidensig vezettek az egyes tagállamok hozzájárulásai tekintetében;

Meghozandó intézkedések

111. felszólítja a Bizottságot, hogy
- tegye meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők számára harmonizált legyen a vámtartozásról szóló értesítés elévülési ideje egy utólagos ellenőrzést követően,
 - gondoskodjon arról, hogy a tagállamok helyesen jelentsék be a beszedett vámok összegét a negyedéves kimutataisaikban, és nyújtson iránymutatást a rögzítendő adatokról,
 - amennyire lehetséges, könnyítse meg a vámtartozások tagállamok általi behajtását azokban az esetekben, amikor az adósok nem rendelkeznek uniós tagállamban székhellyel,
 - tökéletesítse az Európai Gazdasági Térségből és az Európai Szabadkereskedelmi Társulástól érkező hozzájárulások és a korrekciós mechanizmusok kiszámítására vonatkozó ellenőrzéseket,
 - hozza meg a szükséges rendelkezéseket annak érdekében, hogy csökkenjen annak hatása, ha a tagállamok megváltoztatják a közölt GNI-jük számbavételi módszereit és forrásait;

A Bizottság 2014-re vonatkozó mentesítésének nyomon követése ⁽²⁾

112. rámutat, hogy a Bizottság egyetértett azzal, hogy új intézkedéseket hoz a 2014. pénzügyi évre vonatkozó mentesítésről szóló határozatot kísérő parlamenti állásfoglalásban rögzített 88 felkérés nyomán;
113. megjegyzi, hogy a Bizottság megítélése szerint 227 parlamenti felkérés esetében a kívánt intézkedést már megtették, vagy az folyamatban van, és hogy a Bizottság 35 parlamenti felkérést – a fennálló jogi és pénzügyi keretekhez, illetve saját intézményi szerepéhez vagy előjogaihoz kapcsolódó okok miatt – nem tud elfogadni;
114. sajnálja, hogy a Bizottság válasza néha továbbra is homályosak és nem egyértelműek;
115. üdvözli a Bizottság a hat fő vállalásból öt teljesítését célzó intézkedéseit;
116. ragaszkodik ugyanakkor ahhoz, hogy a Bizottság utasítsa főigazgatóságait, hogy tegyenek közzé az európai szemeszterrel összefüggésben éves tevékenységi jelentéseikben szerepeltetett minden országspecifikus ajánlást (hatodik vállalás);

⁽¹⁾ Lásd a Számvevőszék 2015. évi éves jelentésének 4.16. pontját.

⁽²⁾ COM(2016) 674, SWD(2016) 338, SWD(2016) 339.

117. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül álláspontját, különösen, ami a tagállamok által továbbított adatok megbízhatóságát, az uniós források végső kedvezményezetttek tekintetében érvényesülő átláthatóságát, az etikai bizottság tevékenységeinek átláthatóságát, a korrupció elleni küzdelmet, valamint az európai iskolák igazgatási struktúráinak reformját illeti;
118. határozottan elítéli, hogy a Bizottság nem érzi szükségét az uniós korrupcióellenes jelentés további közzétételének; úgy véli, hogy bármi is legyen a Bizottság szándéka a korrupció elleni harccal kapcsolatban, ez az utolsó pillanatban történő visszavonás negatív üzenetet közvetít nem csupán a tagállamok, hanem a polgárok felé is; ismételten hangot ad azon véleményének, hogy a korrupció még mindig kihívást jelent az Unió és a tagállamok számára; és hatékony korrupcióellenes intézkedések nélkül aláássa a gazdasági teljesítményt, a jogállamiságot és a demokratikus intézmények Unión belüli hitelét; felszólítja a Bizottságot, hogy véglegesítse és tegye közzé a 2016. évi korrupcióellenes jelentést, lépjen fel gyorsan és határozottan a tagállami és az uniós intézményekben tapasztalható korrupció felszámolása ellen, és adjon megbízást az uniós intézményeken belüli korrupcióellenes normák független értékelésére;
119. ismételten határozottan felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokban tapasztalható korrupció szintjének mérésére és a tagállamok korrupció elleni politikáinak értékelésére a stockholmi programban meghatározott követelmények alapján dolgozzon ki egy szigorú mutatórendszert és könnyen alkalmazható, egységes kritériumokat; felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki korrupciós indexet a tagállamok kategóriákba sorolása érdekében; úgy véli, hogy a korrupciós index olyan szilárd alapot biztosíthat, melyre a Bizottság felépítheti országspecifikus ellenőrzési mechanizmusát az uniós források elköltésének ellenőrzése érdekében;

Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért

EU 2020

120. megállapítja, hogy az ismétlődő hibaarány, valamint a végrehajtás és a lezárás késlekedése ellenére a hetedik keretprogram egy magas szintű szakértői csoport által végzett utólagos értékelése ⁽¹⁾ szerint a hetedik keretprogram sikeres volt; a magas szintű szakértői csoport különösen hangsúlyozta, hogy a hetedik keretprogram:
- ösztönözte a tudományos kiválóságot egyéni és intézményi szinten,
 - elősegítette az úttörő kutatást a hetedik keretprogram új „Ideas” programja révén (Európai Kutatási Tanács),
 - stratégiai módon bevonta az ipart és a kkv-kat,
 - megerősítette az együttműködés új módját és a nyílt innovációs keretet,
 - megerősítette az európai kutatási térséget azáltal, hogy katalizálta az együttműködés kultúráját, és a tematikus kihívásokat kezelni képes átfogó hálózatokat épített ki,
 - a „Cooperation” programban kezelt néhány társadalmi kihívást a kutatás, technológia és innováció segítségével,
 - ösztönözte a nemzeti kutatási és innovációs rendszerek és politikák harmonizációját,
 - ösztönözte a kutatók mobilitását Európa egészében: a „People” program megteremtette a megfelelő feltételeket a kutatók nyitott munkaerőpiaca számára,
 - előmozdította az európai kutatási infrastruktúrákba való beruházást,
 - elérte, hogy a kutatások Európa területén és világszerte kritikus tömeggé álljanak össze;
121. sajnálattal állapítja meg, hogy a hetedik keretprogram értékelése összefüggésében az érdekelt felekkel 2015. február és május között tartott nyilvános konzultáció a következő gyengeségekre mutatott rá:
- komoly adminisztratív terhek, illetve nehézkes jogi és pénzügyi szabályok,
 - nagyarányú túljelentkezés,
 - nem elegendő összpontosítás a társadalmi hatásokra,
 - a témakörök és felhívások hatóköre túl szűk volt,
 - nem elegendő összpontosítás az ipar részvételére,

⁽¹⁾ Elkötelezettség és koherencia – a hetedik uniós keretprogram (2007–2013) utólagos értékelése, 2015. november.

- magas küszöbérték az újonnan érkezőknek, alacsony sikerességi arány a pályázatok (19 %) és a pályázók (22 %) tekintetében,
 - gyenge kommunikáció;
122. mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy valószínűleg nem teljesül azon célkitűzés, hogy a tagállamok 2020-ra bruttó hazai termékük (GDP) 3 %-át kutatásra fordítsák; ezért úgy véli, hogy le kellene állítani az uniós költségvetés kutatási programokkal kapcsolatos ismétlődő csökkentését; felszólítja a tagállamokat, hogy nőjenek fel a kihíváshoz; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy vonja le a szükséges következtetéseket a többéves pénzügyi keret féлдős felülvizsgálata és a következő többéves pénzügyi keret számára;
123. üdvözlí az Innovatív Unió keretébe tartozó kötelezettségvállalások teljesítése terén elért előrehaladást: 2014 közepére az összes kötelezettségvállalás teljesült, vagy folyamatban volt;
124. üdvözlí továbbá, hogy a Horizont 2020 keretében a kis- és középvállalkozások számára biztosított források aránya a 2014-es 19,4 %-ról 2015-ben 23,4 %-ra nőtt, és javasolja e tendencia proaktív ösztönzését;
125. elfogadhatatlannak tartja, hogy a DG RTD nem tett eleget a Parlament azon kérésének, hogy a Bizottság összes főigazgatósága tegye közzé valamennyi országspecifikus ajánlását az éves tevékenységi jelentésében; aggodalommal állapítja meg, hogy a Horizont 2020 keretprogramhoz tartozó 20 legfontosabb projekt listáján csupán korlátozott számú terület képviselteti magát;

Általános kérdések

126. rámutat, hogy a 2015. évi számvevőszéki jelentés ötödik fejezete az alábbi területek kifizetéseivel foglalkozik: kutatás (10,4 milliárd EUR), oktatás, képzés, ifjúság és sport (1,8 milliárd EUR), úrkutatás (1,4 milliárd EUR), közlekedés (1,3 milliárd EUR), egyéb fellépések és programok (1,1 milliárd EUR), energia (0,5 milliárd EUR), a vállalkozások és kis- és középvállalkozások versenyképessége (COSME) (0,3 milliárd EUR); a kutatás ezért a kiadások 62 %-át teszi ki;
127. megállapítja, hogy a kutatási keretprogramok végrehajtásának felelősségén osztoznak a különböző bizottsági főigazgatóságok, végrehajtó ügynökségek, közös vállalkozások és az úgynevezett 185. cikk szerinti szervezetek (tagállamokkal kialakított partnerségek), melyek mindegyike szoros koordinációt igényel;
128. rámutat, hogy a Számvevőszék vizsgálata szinte kizárólag a hetedik kutatási keretprogram (FP7) kifizetéseire vonatkozott;
129. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a DG RTD éves tevékenységi jelentése szerint 2015 végére még mindig nem került lezárásra az FP7-be tartozó 1 915 projekt, összesen 1,63 milliárd euro értékben; ez késleltetheti a Horizont 2020 végrehajtását;

Írányítási és kontrollrendszerek (MCS)

130. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék úgy véli, hogy a kutatási és egyéb belső politikákra vonatkozó felügyeleti és ellenőrzési rendszerek „részben hatékonyak”;
131. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy 2015-ben a Számvevőszék az általa ellenőrzött 150 tranzakció közül 72 tranzakció esetében (48 %) hibát észlelt; a Számvevőszék az általa számszerűsített 38 hiba alapján 4,4 %-ra becsülte a hibaszintet; továbbá, a számszerűsíthető hibák közül 16 esetben a Bizottság, a tagállami hatóságok vagy a független könyvvizsgálók elegendő információval rendelkeztek ahhoz, hogy a költségek elfogadása előtt megelőzzék, illetve feltárják és korrigálják a hibákat; ha mindezeket az információkat felhasználták volna a hibák korrekciójára, az e fejezetre becsült hibaarány 0,6 %-kal kisebb lett volna;
132. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 38 számszerűsíthető hibát tartalmazó tranzakció közül 10 esetben a Számvevőszék a vizsgált tételek több mint 20 %-át meghaladó hibát észlelt; a „Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért” 2015-ös általános becsült hibaszintjének 77 %-át ez a 10 eset tette ki (9 a hetedik kutatási keretprogramból, egy a 2007–2013-as versenyképességi és innovációs programból);
133. sajnálja, hogy a Számvevőszék által feltárt legtöbb számszerűsített hiba (38-ból 33) a kedvezményezettek által bejelentett nem támogatható személyzeti és közvetett költségek megtérítésével volt kapcsolatos, és hogy a Számvevőszék által a költségelszámolásokban talált szinte valamennyi hibát az okozta, hogy a kedvezményezettek vagy félreértelmezték a bonyolult támogathatóssági szabályokat, vagy helytelenül számították ki a támogatható költségeiket, amiből azt az egyértelmű következtetést lehet levonni, hogy a szabályokat egyszerűsíteni kell;

134. üdvözlí, hogy a Számvevőszék szerint a közbeszerzési szabályoknak való megfelelés jelentős mértékben javult;
135. tudni szeretné, hogy a DG RTD főigazgatója miért fogalmazott meg az előző évekhez hasonlóan horizontális fenntartást a hetedik keretprogramon belüli összes költségigénylés vonatkozásában (1,47 milliárd EUR); azon a véleményen van, hogy a horizontális fenntartások általában véve nem tekinthetők hatékony és eredményes pénzgazdálkodási eszköznek; elismeri ugyanakkor, hogy a hetedik keretprogram kiadásainak bizonyos elemeire nem volt fenntartva tartalék, amennyiben a kockázatok (és így a fennmaradó hibaarányok) bizonyítottan jelentős mértékben alacsonyabbak voltak, mint az összes kiadás esetében; megjegyzi, hogy a kutatás és technológiai fejlesztés területén ez az egyes közös vállalkozások kiadásaira érvényes; megjegyzi, hogy a DG RTD-n kívül ez érvényes továbbá a Kutatási Végrehajtó Ügynökség Marie Curie-program keretén belüli kiadásaira, valamint az Európai Kutatási Tanács Végrehajtó Ügynökségének valamennyi kiadására;
136. csodálkozásának ad hangot amiatt, hogy az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) 2015-ben nem vett részt a kutatási és innovációs kiadások Közös Támogatási Központjában;
137. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a biztos szerint a hetedik keretprogram 2020 előtt nem kerül teljes körű végrehajtásra és értékelésre, ami késedelmet okozhat a jövőbeli nyomonkövetési programokban; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb a Horizont 2020-at követő keretprogram bemutatását megelőzően tegye közzé az értékelő jelentést;

Horizont 2020

138. megjegyzi, hogy a Horizont 2020 keretében csak előlegfizetésre került sor 2015 végéig; figyelmezteti a Bizottságot, hogy a Horizont 2020 projekt kései elkezdése késleltetheti a program végrehajtását; figyelmeztet arra, hogy a program végére hátralék gyűlhet fel;
139. aggodalmának ad hangot a Számvevőszék azon megállapítása miatt, hogy miközben a politikai célkitűzéseket meghatározó többéves programok, mint pl. az Európa 2020 vagy a Horizont 2020 egymással párhuzamosan haladnak, nincs tényleges kapcsolat közöttük⁽¹⁾;
140. sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a Horizont 2020-ról szóló első ellenőrzési jelentés kevés információt tartalmazott a program és a strukturális alapok közötti szinergiahatásokról⁽²⁾; felkéri a Bizottságot, hogy amint rendelkezésre állnak a program eredményei, tegyen jelentést ezekről a szinergiahatásokról;
141. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Számvevőszék véleménye szerint⁽³⁾ a Horizont 2020 nem eléggé teljesítményorientált;

Meghozandó intézkedések

142. megismétli a már a Bizottság 2014. évi mentesítéséről szóló állásfoglalásban⁽⁴⁾ is szereplő azon kérését, hogy a Bizottság utasítsa minden főigazgatóságát, hogy tegyenek közzé az európai szemeszterrel összefüggésben éves tevékenységi jelentéseikben szerepeltetett minden országspecifikus ajánlást;
143. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket azon célkitűzés elérésére, mely szerint a GDP-jük 3 %-át kutatásra és fejlesztésre költik; úgy véli, hogy ez fellendítené a kiválóságot és az innovációt; felszólítja tehát a Bizottságot, hogy a Polgármesterek Szövetségének már meglévő dinamikájára építve vizsgálja meg egy tudományos szövetség létrehozásának lehetőségét helyi, regionális és nemzeti szinten; felszólítja a tagállamokat és a Parlamentet, hogy az uniós költségvetésen keresztül is tegyenek erőfeszítést;
144. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az „uniós innovációs output” fő teljesítménymutatót, mivel a saját szavai szerint „a mutató összetett jellege nem (...) megfelelő célkitűzések rögzítésére”⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Európai Számvevőszék, 2015. évi éves jelentés, 3.19. pont.

⁽²⁾ Európai Számvevőszék, 2015. évi éves jelentés, 3.22. pont.

⁽³⁾ Európai Számvevőszék, 2015. évi éves jelentés, 3. rész.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament (EU, Euratom) 2016/1461 állásfoglalása (2016. április 28.) az Európai Unió 2014-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek, 8. bekezdés (HL L 246., 2016.9.14., 27. o.).

⁽⁵⁾ 2015. évi éves tevékenységi jelentés, Kutatási és Innovációs Főigazgatóság, Brüsszel 2016., 11. oldal, 8. lábjegyzet.

145. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse nyomon különösen azt a 16 számszerűsíthető hibát, amelyek esetében a Bizottság, a tagállami hatóságok vagy a független könyvvizsgálók elegendő információval rendelkeztek ahhoz, hogy a költségek elfogadása előtt megelőzzék, illetve feltárják és korrigálják a hibákat; ezenkívül részletesen tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát a megtett korrekciós intézkedésekről 2017. október vége előtt;
146. felhívja a Bizottságot, hogy részletesen tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát a hibák 77 %-át produkáló 10 tranzakcióról és a meghozott korrekciós intézkedésekről;
147. felszólítja a Bizottságot, hogy korszerűsítse az irányítási és kontrollrendszereit annak érdekében, hogy a horizontális fenntartások feleslegessé váljanak; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát 2017. november előtt a meghozott intézkedésekről;
148. felhívja a Bizottságot, hogy a Számvevőszékkel együtt – például a 2016–2020-as stratégiai tervezési és beszámolási folyamat útján – tisztázza az Európa 2020 stratégia (2010–2020), a 2014–2020-as többéves pénzügyi keret, a Bizottság 2015–2019-es prioritásai közötti összefüggéseket; úgy véli, hogy ez megerősítené a monitoring- és beszámolási keretet, és lehetővé tenné a Bizottság számára az eredményes beszámolást arról, hogyan járul hozzá az uniós költségvetés az Európa 2020 céljainak megvalósulásához;

Vegyes kérdések

149. megállapítja, hogy a 04 03 01 05. sz., „Munkavállalói szervezeteket érintő tájékoztatási és képzési intézkedések” megnevezésű költségvetési sor keretében nyújtott működési támogatásokat kizárólag két konkrét szakszervezeti intézet, az Európai Szakszervezeti Intézet és a Munkavállalókat érintő kérdések európai központja kapta; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a működési támogatásokat és a partnerségi keretmegállapodásokat alapvetően vissza nem térítendő támogatásként kell kezelni, és ezért azokra nyílt pályázati eljárás és közzététel vonatkozik; általános aggályának ad hangot amiatt, hogy az ilyen odaítélési eljárásokat a de facto monopóliummal vagy a szervek technikai kompetenciájával, a magas fokú specializációval vagy az igazgatási hatáskörrel indokolják (az alkalmazási szabályok 190. cikkének (1) bekezdése c) és f) albekezdése); úgy véli, hogy épp az vezet de facto monopóliumhoz, magas szintű kompetenciához, specializációhoz és hatáskörökhöz, ha a működési támogatásokat huzamos ideig kizárólagosan bizonyos szervezeteknek ítélik oda, ami az alkalmazási szabályok 190. cikke alapján még jobban indokolja e működési támogatások kizárólagos odaítélését;
150. ezzel kapcsolatban emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a költségvetési rendelet 125. és azt követő cikkeiben meghatározott átláthatósági és közzétételi szabályok alóli kivételeket korlátozásokkal kell értelmezni és alkalmazni; felkéri az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy törekedjenek az átláthatósági és közzétételi elvek alóli kivételek időtartamának és alkalmazási körének egyértelmű meghatározására, ezzel tovább korlátozva azok használatát;

Meghozandó intézkedések

151. arra kéri a Bizottságot, hogy a költségvetési rendelet 125. és azt követő cikkeiben meghatározott átláthatósági és közzétételi szabályok alóli kivételeket korlátozásokkal értelmezze és alkalmazza; kéri a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg az átláthatósági és közzétételi elvek alóli kivételek időtartamát és alkalmazási körét, azzal az egyértelmű szándékkal, hogy ily módon tovább korlátozza azok használatát;

Gazdasági, társadalmi és területi kohézió

EU 2020

152. megállapítja, hogy a 2007–2013 közötti időszakra szóló Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA)/Kohéziós Alap (KA) utólagos értékelése ⁽¹⁾ szerint 2023-ra 1 euro kohéziós politikai beruházás további 2,74 euróval fogja növelni a bruttó hazai terméket (GDP); üdvözli azt a tényt, hogy a strukturális és kohéziós alapokat elsősorban a kis- és középvállalkozások innovációjára (32,3 milliárd EUR), a vállalkozások általános támogatására (21,4 milliárd EUR), a kutatásba és technológiai fejlesztésre (KTF) (17,5 milliárd euro), a közlekedési beruházásokra (82,2 milliárd EUR), az energetikai beruházásokra (11,8 milliárd EUR), a környezeti beruházásokra (41,9 milliárd EUR), a kulturális és idegenforgalmi beruházásokra (12,2 milliárd EUR) és a városi és szociális infrastruktúrákra (28,8 milliárd EUR) fordítják;
153. üdvözli, hogy az ERFA és a KA bizonyos mértékig ellensúlyozni tudták a 2007–2008-as pénzügyi válság hatásait, ami azt jelzi, hogy a strukturális alapok nélkül az európai régiók közötti gazdasági és társadalmi különbségek még tovább fokozódtak volna;

⁽¹⁾ SWD(2016) 318.

154. üdvözlí a kohéziós politikának a 2007–2013-as programozási időszak utólagos értékeléseiben kimutatott, az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos eredményeit:
- az ERFA és a KA keretében: a „Foglalkoztatás” megnevezésű 1. címben és a „K+F és innováció” megnevezésű 2. címben – 41 600 kutatással kapcsolatos álláshely létesült, és 400 000 kkv kapott támogatást; az „Éghajlat-változás és energia” megnevezésű 3. címben – 3 900 MW további kapacitással növelték a megújulóenergia-termelést,
 - az Európai Szociális Alap (ESZA) keretében: a „Foglalkoztatás” megnevezésű 1. címben – legalább 9,4 millió ember jutott munkához (melyből több mint 300 000 támogatott személy önfoglalkoztatóvá vált); az „Oktatás” megnevezésű 4. címben – legalább 8,7 millió ember kapott képzést/diplomát;
155. megjegyzi azonban, hogy csak nagyon kevés program volt eredményközpontú és mérte a hatásokat; ezért alig lehet tudni valamit a beruházások fenntarthatóságáról;
156. kiemeli azonban, hogy 2015-ben csak nagyon kevés program volt eredményközpontú és mérte a hatásokat; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a költségvetés eredményközpontú végrehajtása érdekében határozza meg a szükséges mutatókat és állapodjon meg azokról; megjegyzi ugyanakkor, hogy ebben a szakaszban alig lehet tudni valamit a beruházások fenntarthatóságáról és európai hozzáadott értékéről;
157. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem tájékoztatták azokról az intézkedésekről, amelyekre a Bizottság az európai szemeszter keretében kérte fel a tagállamokat; felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet a tagállamok által az európai szemeszter keretében hozott intézkedésekről;
158. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Számvevőszék már a 2014. évi éves jelentésében jelezte, hogy a 2014–2020-as programozási időszak megkezdése kisédelmet szenved; valamint amiatt, hogy 2015 végén az Európai Strukturális és Befektetési alapokért felelős tagállami hatóságoknak még mindig kevesebb mint 20 %-át jelölték ki;

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap és az Európai Szociális Alap: általános kérdések

159. üdvözlí, hogy a Számvevőszék az éves jelentésének fejezeteit a többéves pénzügyi keret fejezeteihez igazította; úgy véli ugyanakkor, hogy e fejezet forrásai annyira jelentősek – ERFA: 28,3 milliárd EUR, KA: 12,1 milliárd EUR, ESZA: 10,3 milliárd EUR) –, hogy a Számvevőszék ellenőrzési stratégiájának meg kellene különböztetnie az ERFA-t és a KA-t az ESZA-tól;
160. aggódik amiatt, hogy a tagállamok különösen a programozási időszak végén a nemzeti keretben rendelkezésre álló források felhasználására törekednek, nem pedig a szakpolitikai célkitűzések elérésére; felszólítja a Bizottságot, hogy technikai segítségnyújtás révén támogassa a legrosszabbul teljesítő tagállamokat, különösen a pénzügyi időszak végén;
161. fontosnak tartja, hogy a közbeszerzésről szóló irányelvet ⁽¹⁾ még át nem ültető 16 tagállam, a koncessziós szerződések odaítéléséről szóló irányelvet ⁽²⁾ még át nem ültető 19 tagállam, valamint a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről szóló irányelvet ⁽³⁾ még át nem ültető 17 tagállam mielőbb ültessék át az adott irányelvet, mivel az irányelvek az egyszerűsítést célozzák; kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze az e téren elért előrehaladást;
162. hangsúlyozza az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés (IFK) jelentőségét; 2015. november végéig csaknem 320 000 fiatal vett részt az IFK által támogatott fellépésekben, és 22-ből 18 tagállam indított fellépést az IFK keretében; az IFK rendelkezésre álló forrásainak 28 %-át lekötötték, 20 %-át kedvezményezetteknek adták szerződések keretében, és 5 %-át kifizették kedvezményezetteknek; megjegyzi, hogy 2015. november végéig három tagállam (Spanyolország, Írország és az Egyesült Királyság) még nem kötött le forrásokat;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről EGT-vonatkozású szöveg (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

163. tudomásul veszi az ESZA és a fiatal innovatív vállalkozásokat támogató program (YIE) 2014–2015-ös végrehajtásának előzetes eredményeit, valamint azt, hogy ezek tevékenységeiben 2,7 millióan vettek részt, ezen belül 1,6 millió munkanélküli és 700 000 inaktív személy;
164. ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egy első tanulmány⁽¹⁾ rámutat a nyújtott szolgáltatások hatékonyságának hiányára és néhány tagállam esetében az adatgyűjtés hiányosságaira;

Irányítási és kontrollrendszerek (MCS)

165. megjegyzi, hogy 2015 folyamán a kifizetések több mint 80 %-a a 2007–2013-as programozási időszak operatív programjainak folyósított időközi kifizetés volt, és e programok támogathatósági időszaka 2015. december 31-én véget ért; a 2014–2020-as programozási időszak előlegkifizetései mintegy 7,8 milliárd eurót tettek ki;
166. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Olaszországban a gyakornokok ifjúsági garancia révén nyújtandó fizetését elfogadhatatlan késésekkel biztosítják; felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a helyzetet, és dolgozzon ki konkrét cselekvési tervet az e problémával küzdő tagállamok számára;
167. tudomásul veszi, hogy a Számvevőszék 223 tranzakciót vizsgált meg (120 tranzakció az ERFA-t, 52 a Kohéziós Alapot, 44 pedig az ESZA-t érintette);
168. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék a becsült hibaarányt 5,2 %-ban állapította meg (2014: 5,7 %); nyugtalanítónak találja, hogy a Számvevőszék az előző évekhez hasonlóan megállapította, hogy „számszerűsíthető hibáknál a tagállami hatóságok 18 esetben elegendő információval rendelkeztek ahhoz, hogy a költségek Bizottság felé történő elszámolása előtt megelőzzék, illetve feltárják és kijavítsák a hibákat; nyomatékosan kéri ezért a tagállamokat, hogy használják fel az összes rendelkezésre álló információt a hibák megelőzése, feltárása és javítása érdekében; sürgeti a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy a tagállamok felhasználják-e az összes rendelkezésre álló információt a hibák megelőzése, feltárása és javítása érdekében; ha az összes ilyen információt felhasználták volna, a becsült hibaszint 2,4 százalékponttal kisebb lett volna erre a fejezetre.”⁽²⁾
169. rámutat, hogy az ERFA/KA kiadásainak szabályszerűsége tekintetében a Számvevőszék szerint a fő kockázat egyrészt az volt, hogy a kedvezményezettek a tagállami támogathatósági szabályok és/vagy az uniós strukturális alapokra vonatkozó rendeletekben található, a tagállamiaknál kisebb számú támogathatósági rendelkezés értelmében támogatásra nem jogosult költségeket is bejelentenek, másrészt a szerződések odaítélésekor az uniós, illetve tagállami közbeszerzési szabályoknak való meg nem felelés volt; a Bizottság ezen a szakpolitikai területen 3 % és 5,6 % között becsülte a hibák kockázatát;
170. megjegyzi, hogy az ESZA-kiadások esetében a Számvevőszék azt állapította meg, hogy a szabályszerűség fő kockázata a humántőke-beruházások immateriális jellegéből adódik, valamint abból, hogy a projektek végrehajtásába számos, sok esetben kis partnert vonnak be; a Bizottság ezen a szakpolitikai területen 3 % és 3,6 % között becsülte a hibák kockázatát;
171. sajnálattal állapítja meg, hogy a „Gazdasági, társadalmi és területi kohézió” fejezet egészének kiadásait érintő egyik fő hibaforrás továbbra is a közbeszerzési szabályok megszegése; emlékeztet arra, hogy a közbeszerzési szabályok súlyos megsértésének minősül például a szerződések, pótlólagos munkák vagy szolgáltatások indokolatlan közvetlen odaítélése, ajánlattevők jogellenes kizárása, valamint összeférhetlenségek és hátrányosan megkülönböztető kizárási kritériumok; úgy véli, hogy a hibák és visszaélések felszámolása érdekében alapvető fontosságú egy teljes átláthatósági politika alkalmazása az ajánlatkérők és az alvállalkozók adataira;
172. hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítés, többek között az egyszerűsített költségelszámolási módszer, csökkenti a hibák kockázatát; rámutat azonban arra, hogy az irányító hatóságok tartanak az ezzel járó munkatehertől, jogbizonytalanságtól és attól a kockázattól, hogy minden szabálytalanság rendszerhibának lenne tekinthető;
173. üdvözlí, hogy a tagállamok éves ellenőrzési jelentései az évek során egyre megbízhatóbbá váltak: csak 14 ERFA/KA esetben igazították ki több mint 2 %-kal felfelé a tagállamok által jelentett hibaarányt;
174. sajnálja, hogy a DG REGIO-nak 67 fenntartást kellett megfogalmaznia (az egy évvel korábbi 77-hez képest) megbízhatatlan irányítási és kontrollrendszerek miatt 13 tagállamban, valamint egy fenntartást az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz a Görögország és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, határokon átnyúló

⁽¹⁾ Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés első eredményei, az Európai Bizottság Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága számára készített végleges jelentés, 2016. június.

⁽²⁾ A Számvevőszék éves jelentése a 2015-ös pénzügyi évről, 6.36. bekezdés.

programjával kapcsolatban; a szóban forgó 67 program közül 22 Spanyolországot, 10 Magyarországot, 7 pedig Görögországot érinti; e fenntartások becsült pénzügyi hatása ugyanakkor a 2014. évi 234 millió euróról 2015-ben 231 millió euróra csökkent az ERFA/KA vonatkozásában;

175. továbbá sajnálja, hogy a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága (DG EMPL) 23 fenntartást fogalmazott meg (az előző évi 36-hoz képest) megbízhatatlan irányítási és kontrollrendszerek miatt 11 tagállamban; megállapítja, hogy e fenntartások becsült pénzügyi hatása a 2014. évi 169,4 millió euróról 2015-ben 50,3 millió euróra csökkent az ESZA vonatkozásában;
176. támogatja a Bizottság azon terveit, hogy a kohéziós politika programjaival kapcsolatos hatásértékelések javítását kiemelten kezelje ⁽¹⁾; azt kérdezi a Bizottságtól, hogy a megállapításokat hogyan fogja jogszabályokba foglalni a következő programozási időszakban;

Pénzügyi konstrukciók

177. megjegyzi, hogy a tagállamok irányító hatóságainak bejelentése alapján 2015 végén összesen 1 025 pénzügyi konstrukció működött (77 holdingalap és 975 külön alap); ezek 89 %-át a vállalkozások, 7 %-ukat a városfejlesztési projektek és 4 %-ukat az energiahatékonysági/megújuló energiával kapcsolatos alapok pénzügyi konstrukciói teszik ki;
178. tudomással bír arról, hogy ezek a pénzügyi konstrukciók 25 tagállamban működtek (Írország, Luxemburg és Horvátország kivételével minden tagállamban) és 188 operatív programból kaptak pénzügyi támogatást, amelyek közül egy határon átnyúló együttműködéssel kapcsolatos operatív program volt;
179. tudomásul veszi, hogy az operatív programok pénzügyi konstrukciókba befizetett hozzájárulásainak összértéke 16,9 milliárd EUR volt, amelyből 11,7 milliárd eurót tesznek ki a strukturális alapok (az ERFA és az ESZA); továbbá elismeri, hogy a végső kedvezményezettek számára folyósított kifizetések 2015 végéig elérték a 12,7 milliárd eurót, amiből 8,6 milliárd eurót képviseltek a strukturális alapok, így az operatív programok által a pénzügyi konstrukciókba fizetett összegek felhasználási aránya csaknem elérte a 75 %-ot;
180. rámutat, hogy Lengyelország, Magyarország, Olaszország és Franciaország a pénzügyi konstrukciók fő kedvezményezettjei;
181. osztja a Számvevőszék azon véleményét, hogy a Bizottságnak kell biztosítania, hogy az ERFA és ESZA pénzügyi eszközeihez kapcsolódó, a 2007–2013-as időszakra vonatkozó valamennyi költséget elég korán szerepeltessék a zárónyilatkozatokban ahhoz, hogy az ellenőrző hatóságok el tudják végezni ellenőrzésüket; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak a pénzügyi konstrukciókat alkalmazó minden tagállamot ösztönöznie kellene arra, hogy a zárásra való tekintettel végezzék el ezen eszközök alkalmazásának külön ellenőrzését;
182. mélyen aggódik amiatt, hogy a több mint 1 000 pénzügyi konstrukció pénzügyi összetettsége a „költségvetések galaxisainak” nagy részét teszi ki, ami lehetetlenné teszi a demokratikus elszámoltathatóságot;

Európai Beruházási Bank

183. mélyes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a megosztott irányítású pénzügyi eszközöket végrehajtó Európai Beruházási Bank/Európai Beruházási Alap -kezelésű alapok általában magasabb költségeket és díjakat eredményeznek, amit a Számvevőszék a 19/2016. számú, „A pénzügyi eszközök szerepe az uniós költségvetés végrehajtásában – a 2007–2013-as programidőszak tanulságai” című különjelentésének megállapításai is kimutattak, és arra bátorítja a Számvevőszéket, hogy a jelenlegi időszakra vonatkozóan is hajtson végre hasonló ellenőrzést;
184. felhívja a Bizottságot, hogy a mentesítési eljárásban való felhasználás céljából 2018-tól minden év júniusáig nyújtson be jelentést a jelenlegi többéves pénzügyi keret indulásától számított végrehajtásáról és az Európai Beruházási Bankcsoport által irányított és végrehajtott valamennyi, az uniós költségvetés forrásait használva működő pénzügyi eszköz aktuális állásáról és az elért eredményekről;

Egyedi esetek

185. megjegyzi, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) igazgatási vizsgálatokat indított, például Németországban a Volkswagen-csoporttal kapcsolatban a kibocsátási botrány ügyében, Franciaországban a Nemzeti Fronttal és elnökével kapcsolatban, illetve a cseh köztársaságbeli, „Gólyafészek” nevű projekt ügyében az állítólagos szabálytalanságok miatt; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát, amikor a vizsgálatok lezárulnak;

⁽¹⁾ A Crețu biztosnak feltett 19. írásbeli választ igénylő kérdésre adott válasz.

186. mélyen aggódik amiatt, hogy Magyarországon a Számvevőszék és a DG REGIO súlyos szabálytalanságokat tárt fel a budapesti 4-es metróvonal építésével kapcsolatban; megjegyzi, hogy az OLAF igazgatási vizsgálata alapján, amely 2012-ben kezdődött és csak nemrégiben zárult le az ügy bonyolultsága miatt, előfordulhat, hogy a Bizottságnak vissza kell követelnie 228 millió eurót, az Európai Beruházási Banknak pedig 55 millió eurót; és hogy a hűtlen kezelést projektszinten állapították meg; megjegyzi, hogy az ügyről készült OLAF-jelentés magyarországi és egyesült királyságbeli nyomozást is javasol; felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát az előrehaladásról és a meghozott intézkedésekről;
187. sajnálja, hogy a román parlament elfogadott egy rendeletet, amely megakadályozhatta volna a korrupció elleni tényleges fellépést, és amely lehetőséget biztosított volna a jogellenes cselekményekben érintett politikusok felmentésére; úgy véli, hogy ezek az új jogalkotási intézkedések nagyon negatív hatással lehetnek a Bizottságnak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló törekvéseire, mivel Románia a strukturális alapok fontos kedvezményezettje; felhívja a Bizottságot, hogy a szavazást megelőzően kellő időben tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságát azokról az intézkedésekről, amelyeket a helyzet megoldására tesz;

Meghozandó intézkedések

188. megismétli a már a Bizottság 2014. évi mentesítéséről szóló állásfoglalásban ⁽¹⁾ is szereplő azon kérését, hogy a Bizottság utasítsa minden főigazgatóságát, hogy tegyenek közzé az európai szemeszterrel összefüggésben éves tevékenységi jelentéseikben szerepeltetett minden országspecifikus ajánlást;
189. kéri a Számvevőszéket, hogy ellenőrzési stratégiájában továbbra is legyen külön-külön azonosítható egyrészt az ERFA és a Kohéziós Alap, másrészt az ESZA, tekintettel azok pénzügyi jelentőségére;
190. felhívja a Bizottságot, hogy:
- biztosítsa az irányítási és kontrollrendszerek megerősítését a hiányosságokat mutató 15 tagállamban ⁽²⁾, és ezen törekvéséről tegyen jelentést írásban a Parlament illetékes bizottságának 2017. október előtt,
 - tisztázza a különbséget a visszaigényelhető és vissza nem igényelhető hozzáadottérték-adó között,
 - tegyen jelentést a 2007–2013-as pénzügyi időszak vége után visszavont kötelezettségvállalások összegéről (ország, alap, összeg),
 - a Számvevőszék ajánlásával összhangban a következő programozási időszakra vonatkozó jogalkotási javaslat elkészítésekor javasolja az európai strukturális és beruházási alapokat tervezési és megvalósítási mechanizmusának szükséges aktualizálását, figyelembe véve az egyszerűsítés nyomán követésével foglalkozó magas szintű munkacsoport javaslatait, annak érdekében, hogy megerősítse a kohéziós politikának az uniós régiók és tagállamok közötti eltérések és egyenlőtlenségek kezeléséhez való hozzájárulását; kéri a Bizottságot, hogy korai szakaszban készítsen erre vonatkozóan egy közleményt,
 - tervezzen a következő programozási időszakra kezelhetőbb és mérhetőbb teljesítménymutatókat, mivel a Parlament ugyanolyan fontosságot tulajdonít egyrészt a jogszerűség és szabályszerűség ellenőrzésének, másrészt a teljesítménynek,
 - irányozza elő a teljes átláthatóságot és a dokumentumokhoz való hozzáférést az Unió által finanszírozott infrastrukturális munkálatokra vonatkozóan, a hangsúlyt különösen a vállalkozók és alvállalkozók adataira helyezve;
191. teljes mértékben támogatja az Oettinger biztos által megfogalmazott álláspontot, hogy a pénzügyi eszközöket és az „árnyékköltségvetéseket” hosszú távon vissza kell emelni az uniós költségvetésbe, mivel ez azt jelentené, hogy a Bizottság elszámoltatható lenne a Parlament felé; kéri a Bizottságot, hogy 2017. november előtt készítsen erre vonatkozóan egy közleményt;

Közös agrárpolitika

192. emlékeztet arra, hogy a KAP 2013. évi reformja során bevezetett közvetlen támogatási rendszerek csak a 2015-ös elszámolási évben léptek hatályba, és hogy ez a jelentés a 2015-ös költségvetési év kiadásaira vonatkozik, amelyek a 2014-ben, a korábbi KAP-rendszerek utolsó évében benyújtott, közvetlen támogatás iránti kérelmeknek felelnek meg;

⁽¹⁾ Lásd a 2016. április 28-i állásfoglalás 8. bekezdését.

⁽²⁾ Az Európai Számvevőszék 2015. évi éves jelentése, 6.9. bekezdés, 8. lábjegyzet.

Megfelelőségi kérdések

193. rámutat, hogy a többéves pénzügyi keret 2. fejezete, a „Természeti erőforrások” Számvevőszék által becsült hibaszintje 2,9 % a 2015-ös pénzügyi évben; megjegyzi, hogy ez a szint hasonló a 2014. évihez, ha figyelembe vesszük a Számvevőszék kölcsönös megfeleltetési hibákkal kapcsolatos megközelítésének megváltozását, amelyeket a hibaarány már nem tartalmazza;
194. felhívja ezért a Bizottságot, hogy a felső vezetői szinteken az elszámoltathatóság és a jelentéstétel javítása érdekében vizsgálja meg a vezetők belső mobilitására vonatkozó szabály rugalmasabb és hatékony alkalmazását azon esetekben, amelyekben valamely tisztség hosszú ideig való betöltése a Számvevőszék megállapításai szerint rendszeresen magas hibaaránytal és az érintett szervezeti egység irányítási eredményeivel kapcsolatos, tartós fenntartásokkal párosul;
195. rámutat, hogy a „Piaci beavatkozások és közvetlen támogatások” Számvevőszék által becsült hibaszintje 2,2 %, ami valamivel meghaladja a 2 %-os lényegességi küszöböt (a 2014. évvel megegyező szint), miközben a „Vidékfejlesztés és egyéb politikák” területén a becsült hibaszint továbbra is magas 5,3 %-kal, de alacsonyabb, mint az elmúlt évben becsült 6 %;
196. hangsúlyozza, hogy a közvetlen támogatások terén majdnem minden hiba a támogatható hektárok túlbecsült számának volt tulajdonítható annak ellenére, hogy a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer megbízhatósága az elmúlt években folyamatosan javult, és rámutat, hogy a vidékfejlesztés terén a hibák felét a kedvezményezett vagy a projekt támogathatóságának hiánya, 28 %-uk esetében közbeszerzési kérdések, 8 %-uknál pedig az agrár-környezetvédelmi kötelezettségvállalások be nem tartása okozta;
197. határozottan sajnálja, hogy mindkét területen, a közvetlen támogatások és a vidékfejlesztés terén is a tagállami hatóságok a lényegességi küszöb közelébe vagy az alá csökkenthették volna a hibák szintjét⁽¹⁾, mivel vagy rendelkeztek elegendő információval a hiba feltárásához, vagy maguk követték el a hibát; sürgeti a tagállamokat, hogy használják fel az összes rendelkezésre álló információt a hibák megelőzése, feltárása és javítása és a megfelelő lépések megtétele érdekében;
198. üdvözlí, hogy a Bizottság jelentősen csökkentette a folyamatban lévő szabályszerűségi eljárások számát: a 2014. évi 192-ről 2015-ben 34-re, és hogy az eljárás egyszerűsítése céljából bevezetett jogszabályi változásokat követően a Bizottság ma szorosabban nyomon követi az ellenőrzési folyamatot annak érdekében, hogy megfeleljen a belső és külső határidőknek;

Irányító hatóságok

199. sajnálja, hogy a Számvevőszék a tagállami kifizető ügynökségek egyes fő kontrollfunkcióit érintő hiányosságokat talált, amelyek a következőkhöz kapcsolódtak:
- a) az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapról esetében:
- a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer, az adminisztratív kontrollok,
 - a helyszíni vizsgálatok minősége,
 - a föld jó mezőgazdasági és környezeti állapotának fenntartására vonatkozó paraméterek meghatározásának következetlensége, valamint
 - a helytelen kifizetéseket követő visszafizetési eljárások;
- b) a vidékfejlesztési támogatásnál:
- a jogosultsági feltételekkel kapcsolatos adminisztratív ellenőrzések, különösen a közbeszerzésre vonatkozó;
- c) a kölcsönös megfeleltetésnél a kontrollstatistikák megbízhatósága és a mintagyűjtés;

A tagállamok által továbbított adatok megbízhatósága

200. megállapítja, hogy 2015-ben első ízben kellett az igazoló szervezeteknek igazolniuk a kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét; fájtlalja, hogy a Bizottság csak korlátozott mértékben tudta felhasználni e szervezetek munkáját jelentős módszertani és végrehajtási hiányosságok miatt, amilyenek például:
- a nem megfelelő ellenőrzési stratégiák,
 - a túl kis méretű minták vétele,
 - az igazoló szervezetek ellenőreinek elégtelen szaktudása és jogi szakértelme;

⁽¹⁾ E hibák elkerülése becslésünk szerint 0,9 százalékponttal csökkentette volna a hibaszintet a „Piaci beavatkozások és közvetlen támogatások” terén, míg 3,2 százalékponttal a „Vidékfejlesztés és egyéb politikák” területén.

201. mélyen sajnálja, hogy még mindig vannak problémák a tagállamok által közölt adatok megbízhatóságával kapcsolatban:

a) a közvetlen kifizetéseknel:

- a DG AGRI a 2 %-nál magasabb, de 5 %-ot meg nem haladó hibaarányt mutató 69 kifizető ügynökség közül 12-nél hajtott végre kiigazításokat (feltöltéseket), miközben eredetileg csak egy kifizető ügynökség korlátozta nyilatkozatát,
- a DG AGRI 10 kifizető ügynökség esetében fenntartásokat fogalmazott meg: 3-at Spanyolország, egyet-egyét Franciaország, Bulgária, Ciprus, Olaszország (Calabria) és Románia vonatkozásában, valamint egyet-egyét Spanyolország és Franciaország vonatkozásában a POSEI programmal (a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program) kapcsolatban;

b) a vidékfejlesztés területén:

- a DG AGRI 72 kifizető ügynökség közül 36-nál hajtott végre kiigazításokat (feltöltéseket), és 14 esetben a kiigazított hibaarány több mint 5 % volt,
- a DG AGRI 24 kifizető ügynökség esetében fenntartásokat fogalmazott meg, amelyek 18 tagállamot érintettek; Ausztria, Belgium, Bulgária, Cseh Köztársaság, Dánia, Franciaország, Németország, Görögország, Magyarország, Írország, Olaszország (4 kifizető ügynökség), Lettország, Hollandia, Portugália, Románia, Svédország, Spanyolország (3 kifizető ügynökség) és Egyesült Királyság (2 kifizető ügynökség),
- ezenkívül a DG AGRI közbeszerzéssel kapcsolatos fenntartásokat fogalmazott meg 2 tagállam, Németország és Spanyolország esetében;

202. hangsúlyozza, hogy az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapnál a DG AGRI és a Számvevőszék által megállapított hibaarányok eltérnek egymástól ⁽¹⁾, míg az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapnál a DG AGRI által jelzett 4,99 %-os kiigazított hibaarány nagyjából összhangban van a Számvevőszék által becsült hibaszinttel;

Teljesítménnyel kapcsolatos kérdések

203. megjegyzi, hogy csakúgy, mint 2014-ben, a Számvevőszék egyes kiválasztott vidékfejlesztési tranzakcióknál vizsgálta a teljesítménnyel kapcsolatos kérdéseket, és aggódik amiatt, hogy a projektek 44 %-ánál elégtelen bizonyíték volt arra, hogy a költségek észszerűek, és hogy hiányosságok voltak tapasztalhatók az intézkedések célzottságában és a projektkiválasztásban, többek között alig kapcsolódtak az Európa 2020 stratégia céljaihoz; felhívja a Bizottságot, hogy minden lehetséges intézkedést tegyen meg ezen aggasztó helyzet javítása érdekében;

Fő teljesítménymutatók

204. aggódik a Bizottság által a mezőgazdasági tényezőjövdelemmel kapcsolatban a DG AGRI által meghatározott 1. számú fő teljesítménymutató mérésére használt adatok megbízhatósága miatt; úgy véli, hogy a melléktevékenységként folytatott gazdálkodás alacsony nyersanyagárból eredő, jelenlegi tendenciáját nem veszik kellő mértékben figyelembe, és megjegyzi többek között, hogy:

- a) a Bizottság nem tudja megadni azoknak a mezőgazdasági termelőknek a pontos számát, akik 2015-ben felhagytak tevékenységükkel a tejipari és a sertéshúsválságok miatt, mivel „nem rendelkezik könnyen elérhető adatokkal a piacra újonnan belépőkről vagy az ágazatot elhagyó mezőgazdasági termelők számáról” (1. és 3. írásbeli választ igénylő kérdés – Hogan biztos 2016. november 29-i meghallgatása);
- b) 2013 az utolsó olyan év, amelyre vonatkozóan elérhetőek számadatok a mezőgazdasági üzemek számáról: 10 841 000 egyszemélyes mezőgazdasági üzem volt;
- c) a KAP első pillére kedvezményezettjeinek száma 2015-ben: 7 246 694 uniós mezőgazdasági termelő és 127 268 piaci intézkedések keretében támogatott kedvezményezett;

⁽¹⁾ A DG AGRI éves tevékenységi jelentése szerint az összesített kiigazított hibaarány a 2014-es 2,61 %-ról 2015-ben 1,47 %-ra esett.

d) a mezőgazdasági tényezőjövödelmet „éves munkaegység” alapján számítják, amely megfelel egy teljes munkaidőben egy mezőgazdasági üzemben foglalkoztatott személy által végzett munkának, és a 28 uniós tagállamban 2013-ban a teljes mezőgazdasági munkaerő 9,5 millió éves munkaegységnek felelt meg, közülük 8,7 millióan (92 %) állandó munkaviszonyban voltak ⁽¹⁾ ⁽²⁾;

e) a Számvevőszék 1/2016. számú különjelentésében megállapította, hogy a KAP mezőgazdasági termelők jövedelmével kapcsolatos teljesítményének mérésére alkalmazott bizottsági rendszer kialakítása nem megfelelő, és a mezőgazdasági termelők jövedelmének elemzésére használt statisztikai adatok mennyiségüket és minőségüket tekintve jelentős korlátokkal bírnak;

205. attól tart, hogy a Bizottság nem rendelkezik a megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy átfogó éves adatokat szolgáltatson az 1. számú fő teljesítménymutatóhoz, és következőképpen ahhoz sem, hogy pontosan és átfogóan nyomon kövesse a mezőgazdasági termelők jövedelmének alakulását;

206. úgy ítéli meg, hogy a vidékfejlesztés terén tapasztalható foglalkoztatási rátával kapcsolatos 4. számú fő teljesítménymutató nem lényeges, mivel a vidékfejlesztés terén a foglalkoztatási rátát nem csak a KAP intézkedései befolyásolják, és mivel a vidéki munkahelyek fenntartása és létrehozása sok egyéb eszköz, nevezetesen európai strukturális és beruházási alapok hatáskörébe is tartozik;

Méltányos KAP

207. hangsúlyozza, hogy nagy különbségek vannak a tagállamok között a mezőgazdasági termelők átlagjövedelme tekintetében ⁽³⁾, és emlékeztet arra, hogy tavaly a Parlament megállapította, hogy „fenntarthatatlan, hogy az uniós mezőgazdasági üzemek 44,7 %-a évente 4 000 eurónál kisebb bevételhez jut; továbbá, hogy a KAP közvetlen támogatásai kedvezményezettjeinek 80 %-a kapja meg a kifizetések mintegy 20 %-át, és a KAP közvetlen támogatásai kedvezményezettjeinek 79 %-a évente legfeljebb 5 000 euróban részesül” ⁽⁴⁾;

208. tudomásul veszi, hogy a DG AGRI főigazgatója 2015-ös éves tevékenységi jelentésében egy oldalon számolt be „a közvetlen kifizetések elosztásában tapasztalható tendenciáról”, és ismételten hangsúlyozta, hogy a tagállamoknak kell élniük a KAP 2013-as reformja által a KAP-támogatások újrafelosztása tekintetében kínált lehetőségekkel;

209. úgy ítéli meg, hogy a közvetlen kifizetések nem töltik be azon szerepüket, hogy biztonsági hálós mechanizmusként szolgáljanak a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálására, tekintettel arra, hogy a kifizetések jelenlegi egyenlőtlen eloszlása szerint az összes uniós mezőgazdasági üzem 20 %-a kapja meg az összes közvetlen kifizetés 80 %-át, ami nem a termelési szintet tükrözi, és abból ered, hogy a tagállamok a kifizetéseket továbbra is a hagyományos kritériumokra alapozzák, elismerve ugyanakkor, hogy a – kis vagy nagy – mezőgazdasági üzemek mérete az egyes tagállamokon múlik; véleménye szerint a nagyobb mezőgazdasági üzemeknek nem feltétlenül van szükségük ugyanolyan fokú támogatásra a mezőgazdasági üzemek jövedelmének stabilizálásához, mint a kisebb mezőgazdasági üzemeknek a jövedelemingadozás idején, mivel ki tudják használni a méretgazdaságosságot, ami vélhetően ellenállóbbá teszi őket; úgy véli, hogy a közvetlen kifizetésekre vonatkozó – a Bizottság által javasolt és a Parlament által is támogatott – felső korlát megállapítása elegendő pénzügyi erőforrást biztosíthat a KAP méltányosabbá tétele számára;

Bioüzemanyagok

210. rámutat, hogy a Számvevőszék által a fenntartható bioüzemanyagok tanúsítására szolgáló uniós rendszerről készített 18/2016. sz. különjelentésben tett megállapítások szerint a fenntartható bioüzemanyagok tanúsítására szolgáló uniós rendszer nem teljesen megbízható, és csalást tesz lehetővé, mert a Bizottság önkéntes rendszerek elismeréséről döntött, amelyek nem rendelkeznek megfelelő ellenőrzési eljárással annak biztosítására, hogy a hulladékból előállított bioüzemanyagok tényleg hulladékból származnak;

Egyszerűsítés

211. hangsúlyozza, hogy 25/2016. sz. különjelentésében a Számvevőszék ellenőrizte, hogy a mezőgazdasági parcellazonosító rendszer lehetővé teszi-e a tagállamok számára azon mezőgazdasági földterületek mérésének és támogathatóságának megbízható ellenőrzését, amelyek után a mezőgazdasági termelők támogatást igényelnek, és hogy a rendszerek megfelelően kiigazításra kerültek-e ahhoz, hogy megfeleljenek a 2014–2020-as KAP követelményeinek, különösen a környezetbarátabbá tétellel kapcsolatos kötelezettségeknek;

⁽¹⁾ A teljes munkaidő a munkaszerződésre vonatkozó irányadó tagállami rendelkezésekben megkövetelt minimális órák száma. Ha a tagállami előírások nem rendelkeznek az órák számáról, akkor az éves minimális munkaórák számát 1 800-nak kell venni, amely 225 nyolcórás munkanapnak felel meg.

⁽²⁾ Az utolsó gazdaság szerkezeti felmérés szerint (Eurostat) a 28 uniós tagállam mezőgazdasági munkaereje a 2007–2013-as időszak során összesen 2,3 millió éves munkaegységgel esett, amely 19,8 %-os csökkenésnek felel meg.

⁽³⁾ Lásd a 3. írásbeli választ igénylő kérdésre adott választ – Hogan biztos 2016. november 29-i meghallgatása.

⁽⁴⁾ Lásd a 2016. április 28-i állásfoglalás 317. bekezdését.

212. aggódik a Számvevőszék azon következtetése miatt, hogy a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszerrel kapcsolatban 2015. májusban hat jelentős változás került bevezetésre, és hogy a szabályok bonyolultsága és a változások által megkövetelt eljárások tovább növelték a tagállamok igazgatási terheit;

Cseh kifizető ügynökség

213. kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a 2016. január 8-án annak érdekében indított szabályszerűségi záróelszámolási eljárást, hogy részletes és pontos információkat szerezzen a Cseh Köztársaság állami mezőgazdasági intervenciók alapját érintő összeférhetlenségi kockázatról; megjegyzi, hogy az összeférhetlenség kezelésének elmaradása végül azt eredményezheti, hogy az illetékes hatóság visszavonja a kifizető ügynökség hitelesítését vagy a Bizottság pénzügyi korrekciókat szab ki; kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul tájékoztassa a Parlamentet, ha bármely szabályszerűségi záróelszámolási eljárás végén a DG AGRI az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás, korrupció vagy bármely egyéb jogellenes tevékenység gyanújával kapcsolatos információt továbbít az OLAF-nak;

Szabályszerűségi záróelszámolási vizsgálat

214. úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak kiemelt figyelmet kell fordítania a KAP egyszerűsítésére és a kedvezményezettek és kifizető ügynökségek igazgatási terheinek csökkentésére az elkövetkező években; úgy véli továbbá, hogy a Bizottságnak tartózkodnia kell kisebb szabályszerűségi záróelszámolási vizsgálatok indításától vagy folytatásától, miközben törekednie kell a KAP és a KAP-hibaarányok eredményes kezelésével kapcsolatos pozitív tendencia folytatására azáltal, hogy figyelmét korrekciós képességének fenntartására és a tagállamok által megteendő korrekciós intézkedésekre összpontosítja;

Meghozandó intézkedések

215. felszólítja a Bizottságot, hogy:
- a rendelkezésére álló összes jogi eszköz, különösen a kifizetések felfüggesztésének alkalmazásával törekedjék továbbra is azon esetek kezelésére, ahol a nemzeti jog nem felel meg az uniós jognak;
 - évente szenteljen figyelmet a tagállamok által végzett mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer-minőségértékelések eredményeinek, és ellenőrizze, hogy minden negatív értékelésű tagállam csakugyan megteszi-e a szükséges korrekciós intézkedéseket;
 - vizsgálja felül a jelenlegi jogi keretet avégett, hogy egyszerűsítse és optimalizálja a mezőgazdasági parcellaazonosító rendszer-vonatkozású szabályokat a KAP következő időszakára, például úgy, hogy újra megfontolás tárgyává teszi a 2 %-os stabilitási küszöb és a 100 fás szabály szükséges voltát;
 - biztosítsa, hogy a vidékfejlesztési hibák kezelésére irányuló valamennyi tagállami cselekvési tervben szerepeljenek hathatós közbeszerzési vonatkozású intézkedések;
 - annak érdekében, hogy egységes ellenőrzési megközelítést valósítson meg a mezőgazdasági kiadások területén, kísérje figyelemmel és aktívan támogassa az igazoló szervezeteket a kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének vizsgálatával kapcsolatos munkájuk és módszertanuk javítása során, és olyan, különösen a KAP-kiadások jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozó vélemények kiadásában, amelyek minősége és terjedelme lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy meggyőződjön a kifizető ügynökségek ellenőrzési adatainak megbízhatóságáról, illetve adott esetben e vélemények alapján megbecsülje a kifizető ügynökségek hibaarányában szükséges kiigazítást;
 - aktualizálja a Mezőgazdasági Főigazgatóság ellenőrzési kézikönyvét, és adja meg, hogy milyen részletes ellenőrzési eljárások és dokumentációs követelmények vonatkoznak a tagállamok által szolgáltatott és pénzügyi korrekciók kiszámításához alkalmazott adatok ellenőrzésére;
 - tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a tagállamoktól pontos és átfogó adatokat kapjon az uniós mezőgazdasági termelők számáról és azok jövedelméről, hogy valóban mérni tudja és nyomon tudja követni a DG AGRI főigazgatójának éves tevékenységi jelentésében említett, a mezőgazdasági jövedelemre vonatkozó, 1. számú fő teljesítménymutatót;
 - alakítsa át a vidéki területek foglalkoztatására vonatkozó, 4. számú fő teljesítménymutatót, hangsúlyozandó a KAP keretében hozott intézkedéseknek az e területek foglalkoztatására gyakorolt konkrét hatásait;

- i) a Tanács keretein belül kezdeményezzen rendszeres vitákat a tagállamok között a 2013. évi KAP-reform során bevezetett azon rendelkezések végrehajtásáról, melyek célja a közvetlen kifizetések kedvezményezetttek közötti újraelosztása, valamint az e tekintetben tett előrelépésekről számoljon be teljeskörűen a DG AGRI éves tevékenységi jelentésében; ⁽¹⁾
- j) az egyszerűsített és korszerűsített KAP-ról való elmélkedés keretében értékelje, hogy a közvetlen kifizetési rendszer kialakítása megfelelően szolgálja-e az összes mezőgazdasági üzem jövedelmének stabilizálását, vagy hogy egy eltérő szakpolitikai tervezés vagy a közvetlen kifizetések elosztásának eltérő modellje eredményezheti-e a közpénzek e célokhoz való jobb hozzáigazítását;
- k) alapjaiban módosítsa a fenntartható bioüzemanyagok tanúsítási rendszerét, és ezen belül ténylegesen ellenőrizze, hogy a bioüzemanyag előállításához szükséges nyersanyagok uniós termelők betartják-e a mezőgazdaságra vonatkozó uniós környezetvédelmi előírásokat és elegendő bizonyítékot szolgáltatnak-e a bioüzemanyagok előállításához használt hulladék és maradékanyagok eredetére vonatkozóan, valamint mérje fel, hogy az önkéntes rendszerek irányítása csökkenti-e az összeférhetetlenség kockázatát;
- l) 50 000 euróról emelje 100 000 euróra azt a küszöbértéket, amely alatt nem szükséges lefolytatni az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 52. cikke szerinti megfelelési vizsgálatokat ⁽²⁾;
- m) vegye újra fontolóra a közvetlen kifizetésekre vonatkozó, kötelező felső korlát bevezetését;

Globális Európa

Hibaarányok

- 216. rámutat arra, hogy a Számvevőszék megállapításai szerint a „Globális Európa” kiadásai jelentős, a becslések szerint 2,8 %-os hibaarányal rendelkeznek (2014-ben ez a szám 2,7 % volt);
- 217. sajnálja, hogy a több adományozótól származó és a költségvetés-támogatási tranzakciókat kizárva a Bizottság által közvetlenül kezelt költségekre vonatkozó hibaarányt 3,8 %-ban határozták meg (2015-ben ez a szám 3,7 % volt);
- 218. megjegyzi, hogy amennyiben a Bizottság – illetve a Bizottság által kinevezett ellenőrök – által összegyűjtött valamennyi információt a hibák kijavítására használták volna, a Globális Európa fejezet becsült hibaaránya 1,6 %-kal alacsonyabb lett volna; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy használja fel az összes rendelkezésre álló információt a hibák megelőzése, feltárása és javítása és a megfelelő lépések megtétele érdekében;
- 219. kiemeli, hogy a Számvevőszék által vizsgált költségvetés-támogatási tranzakciók jogszerűségi és szabályszerűségi hibáktól mentesek voltak;
- 220. kiemeli, hogy a becsült hibaarány 33 %-át képviselő legjelentősebb hibatípus a fel nem merült kiadásokkal, vagyis a Bizottság általi elfogadás és egyes esetekben elszámolás pillanatában fel nem merült kiadásokkal kapcsolatos;
- 221. kiemeli, hogy a becsült hibaarány 32 %-át képviselő legjelentősebb hibatípus a nem támogatható kiadásokkal, vagyis:
 - a) a szerződés nélkül végzett tevékenységekhez kapcsolódó vagy a jogosultsági időszakon kívül felmerült kiadásokkal;
 - b) a származási szabályok megsértésével;
 - c) a nem támogatható adókkal és a hibásan közvetlen költségként felszámolt közvetett költségekkel kapcsolatos;

⁽¹⁾ A tagállamoknak saját területükön csökkenteniük kell a kedvezményezettteket megillető hektáronkénti kifizetések közötti különbségeket (ez az úgynevezett „belső konvergencia”). Elviekben (akadnak kivételek) legalább 5 %-kal csökkenteniük kell azokat a 150 000 EUR feletti kifizetéseket is, amelyeket valamely kedvezményezett az alaptámogatási rendszerből vagy az egységes területalapú támogatási rendszerből kap. A tagállamok ezenkívül a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti keret legfeljebb 30 %-át átcsoportosíthatják valamennyi farm első 30 hektárja számára („átcsoportosítással nyújtható támogatás”), valamint abszolút felső határt állapíthatnak meg az egyes kedvezményezettteket alaptámogatási rendszerből vagy egységes területalapú támogatási rendszerből származó bevétel tekintetében.

⁽²⁾ Lásd az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kifizető ügynökségek és más szervek, a pénzgazdálkodás, a számlaelszámolás, az ellenőrzési szabályok, a biztosítékok és az átláthatóság tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2014. augusztus 6-i 908/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet 35. cikkének (1) bekezdését (HL L 255., 2014.8.28., 59. o.), valamint a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

Megbízhatósági nyilatkozat

222. emlékeztet arra, hogy megbízhatósági nyilatkozatában a DG NEAR főigazgatója úgy ítéli meg, hogy az Európai Szomszédsgápolitika és a Csatlakozási Tárgyalások Főigazgatósága (DG NEAR) által kezelt két pénzügyi eszköz – az Európai Szomszédsgai Támogatási Eszköz és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz esetében a kockázatosnak minősülő összegből adódó pénzügyi kitettség a 2 %-os lényegességi küszöb alatt van, és a főigazgatóság egészére az átlagos determinált hibaarány 1,12 %;
223. sajnálja, hogy ez a nyilatkozat nem áll összhangban a Számvevőszék általi ellenőrzés eredményeivel, és megjegyzi, hogy a DG NEAR jelentésében elismeri, hogy az alkalmazott megközelítés további javításra szorul;
224. megjegyzi különösen, hogy a DG NEAR kiadásainak 90 %-ára számolt fennmaradó hibaarányt, és három hibaarányt kapott: fennmaradó hibaarány a közvetlen irányítású Előcsatlakozási Támogatási Eszköz-tranzakciókra, fennmaradó hibaarány a közvetett irányítású Előcsatlakozási Támogatási Eszköz-tranzakciókra, és fennmaradó hibaarány az Európai Szomszédsgai Támogatási Eszköznél alkalmazott összes irányítási módra; a kiadások további 10 %-ára a DG NEAR más bizonyossági forrásokat használt;
225. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék megállapította, hogy a „kedvezményezett országgal együttes közvetett irányítás” irányítási módra vonatkozó fennmaradó hibaarány kiszámítása, amely vegyíti az ellenőrző hatóságok nem statisztikai mintavétellel kapott eredményeit a DG NEAR által régebben számított hibaarányokkal, nem kellően reprezentatív, és nem nyújt kellően pontos információt a kockázatosnak minősülő kifizetések összegéről; rámutat arra, hogy a Számvevőszék szerint fennáll annak kockázata, hogy a számítás alulbecsüli a hibaszintet, és potenciálisan hatással lehet a főigazgató által adott bizonyosságra;
226. üdvözlí azt a tényt, hogy a DG DEVCO főigazgatója véget vetett a DG DEVCO műveletei tekintetében alkalmazott, a tranzakciók jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozó általános fenntartás korábbi gyakorlatának, valamint hogy a Parlament ajánlásait követve a 2015. évi éves tevékenységi jelentésében kockázatok szerint differenciált megbízhatósági nyilatkozatot tett;
227. megállapítja, hogy a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálata által feltárt kontrollhiányosságok miatt az Afrikai Békekeret esetében külön fenntartás alkalmazására is sor került; úgy véli, hogy ezt a fenntartást már korábban kellett volna alkalmazni, mivel a feltárt hiányosságok az Afrikai Békekeret 2004-es létrehozása óta fennállnak; kijelenti, hogy a DG DEVCO valamennyi művelete tekintetében alkalmazott általános fenntartás egyértelműen hozzájárult ahhoz, hogy a DG DEVCO pénzügyi irányítása nem átlátható;
228. megjegyzi, hogy a DG DEVCO két kiadási területet értékelt magas kockázatúnak:
- i. a közvetlen irányítás keretében nyújtott támogatásokat;
 - ii. a nemzetközi intézményekkel folytatott közvetett irányítást;
- ugyanakkor egyetért a Számvevőszék azon véleményével, mely szerint indokolható lehetett volna egy fenntartás a kedvezményezett országokkal együtt végzett közvetett irányítás tekintetében, különösen mivel a kedvezményezett országok által közvetetten végrehajtott támogatások esetében ugyanolyan szintű kockázatelemzésre lenne szükség, mint a közvetlenül végrehajtott támogatások esetében;
229. rámutat arra, hogy a Számvevőszék megállapításai szerint (lásd a Számvevőszék EFA-ról szóló, 2015. évi éves jelentésének 48–50. pontjait) a DG DEVCO korrekciós képességét túlbecsülték azáltal, hogy a 2009 és 2015 között hibák és szabálytalanságok okán kibocsátott visszafizetési felszólításokban szereplő átlagos éves összeg kiszámítása során nem vonták ki az előfinanszírozás és a kamatbevétel visszafizetetését, valamint a törölt visszafizetési felszólításokat;

Az ellenőrzési és megelőzési rendszerek hiányosságai

230. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék hiányosságokat tárt fel a Bizottság ellenőrzési rendszerében, ugyanis:
- a kedvezményezettek által megbízott külső ellenőrök által végzett költségvizsgálat néhány esetben nem tárta fel a hibákat, aminek eredményeként a Bizottság támogatásra nem jogosult költségeket fogadott el,
 - egyes esetekben késedelemmel került sor a kiadások bizottsági jóváhagyására, engedélyezésére és kifizetésére,
 - a Bizottság által (az Európai Szomszédsgai és Partnerségi Támogatási Eszköz keretében) az ikerintézményi eszközök tekintetében az egyösszegű és az átalányalapú költségek vonatkozásában felállított külön szabályok megszővegezése azt a kockázatot hordozta magában, hogy a végrehajtó tagállami partner nyereségre tesz szert;

A külső támogatások kezeléséről szóló jelentések

231. ismételten sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az uniós küldöttségvezetők által kiállított, a külső támogatások kezeléséről szóló jelentéseket nem csatolták a DG DEVCO és a DG NEAR éves tevékenységi jelentéseihez, amint azt a költségvetési rendelet 67. cikkének (3) bekezdése előíranyozza; sajnálatosnak tartja, hogy ezeket rendszeresen bizalmasnak minősítik, miközben a költségvetési rendelet 67. cikkének (3) bekezdése értelmében azokat „az Európai Parlament és a Tanács rendelkezésére kell bocsátani, adott esetben kellőképpen figyelembe véve bizalmas jellegüket”;
232. megállapítja, hogy mivel a fő teljesítménymutatók elemzését a DG NEAR most először hajtotta végre, nem lehet következtetéseket levonni a „tendenciák” tekintetében, valamint hogy 2015-ben a DG NEAR vonatkozásában öt fő teljesítménymutatót nem számítottak ki;
233. rámutat arra, hogy
- a küldöttségenként átlagosan elért célértékek alapján mérve a küldöttségek teljesítménye összességében javult;
 - a küldöttségek által kezelt projektportfólió összértéke 30 milliárd euróról 27,1 milliárd euróra csökkent; valamint
 - a megvalósítási problémákkal küzdő projektek aránya 53,5 %-ról 39,7 %-ra csökkent;
234. hangsúlyozza, hogy i. a Stabilitási Eszköz, ii. a MIDEAST eszköz és iii. az Európai Fejlesztési Alap még mindig aggasztóan sok végrehajtási nehézséggel küzd, és hogy fennáll annak kockázata, hogy az Európai Fejlesztési Alap által kiadott 4 euróból 3 elfogadhatatlan módon nem éri el a célját vagy késve ér célba;
235. megállapítja, hogy a küldöttségvezetők 3 782 projektről számoltak be, melyek 27,41 milliárd eurónyi kötelezettségvállalást jelentenek, valamint hogy
- 800, összesen 9,76 milliárd EUR összegű projekt (21,2 %) (a teljes projektportfólió 35,6 %-a) van kitéve valamiféle (akár korábbi, akár jelenlegi) kimeneti kockázatnak, és az Európai Fejlesztési Alapból finanszírozott projektek a kockázatnak kitett teljes összeg 72 %-át teszik ki (7 milliárd EUR);
 - 648, összesen 6 milliárd EUR összegű projekt (17,1 %) (a teljes projektportfólió 22 %-a) van kitéve a késedelem kockázatának, és az Európai Fejlesztési Alapból finanszírozott projektek az összes késedelmes projekt kétharmadát teszik ki;
 - 1 125, összesen 10,89 milliárd EUR összegű projekt (29,75 %) (a teljes projektportfólió 39,71 %-a) van kitéve annak a kockázatnak, hogy nem éri el célját vagy későn hajtják végre, és az Európai Fejlesztési Alap a kockán forgó 10,8 milliárd EUR 71 %-áért felelős;
236. üdvözli, hogy a Bizottság most először kérdéseket tett fel az uniós küldöttségvezetők számára a projektek a priori kockázatairól, ami egy központosított kockázatkezelési folyamat első lépése lehet; azt javasolja, hogy az azon nehéz területtel kapcsolatban rendelkezésre álló információk alapján, amelyen valamely küldöttség tevékenykedhet, a Bizottság fokozza a küldöttségekkel arról folytatott párbeszédet, hogy hogyan kezelhető a kockázat a projekt végrehajtási fázisában;
237. megállapítja, hogy a DG DEVCO felelősségi körébe tartozó négy legrosszabbul teljesítő küldöttség a jemeni, a közép-afrikai köztársasági, a gaboni és a mauritániai, a DG NEAR felelősségi körébe tartozó négy legrosszabbul teljesítő küldöttség pedig a szíriai, az egyiptomi, az albániai és a koszovói;
238. elvárja, hogy a DG DEVCO 2016-ban tegyen előrelépést az alábbi prioritások megvalósítása tekintetében, és hogy ezekről 2016. évi éves tevékenységi jelentésében számoljon be:
- a döntésekkel és szerződésekkel kapcsolatos pénzügyi előrejelzések pontosságának növelése;
 - a 30 napos időszakon belül végrehajtott kifizetések százalékos arányának növelése;
 - az ellenőrzések hatékonyságának növelése;
 - valamennyi olyan küldöttség teljesítményének javítása, amelynél 2015-ben a fő teljesítménymutatók kevesebb mint 60 %-át értékelték pozitívan, különösen cselekvési tervek elfogadása és információs rendszerek megvalósítása révén;

239. elvárja, hogy a DG NEAR 2016-ban valósítsa meg az alábbi prioritásokat, és hogy ezekről 2016. évi éves tevékenységi jelentésében számoljon be:

- a) a külső támogatások kezeléséről szóló 2015-ös jelentésekből hiányzó öt fő teljesítménymutató bevezetése;
- b) a fő teljesítménymutatók nyomon követését szolgáló lehetőségek javítása;

A migrációval és a menekültüggyel kapcsolatos uniós kiadások a szomszédos országokban

240. emlékeztet arra, hogy az uniós külkapcsolatok egyik fontos eleme az, hogy a szegénység elleni küzdelemnek a rendezetlen jogállású migránsok ellenőrizetlen érkezésének megelőzését szolgáló feltételek megteremtését is kell céloznia;

241. egyetért „Az Európai Unió külső migrációs politikájával kapcsolatos kiadások 2014-ig a dél-mediterrán térség és a keleti partnerség országaiban” című 9/2016. sz. számvevőszéki különjelentés legfőbb megállapításaival, és külön hangsúlyozza, hogy az eszközök fennálló szétaprózottsága hátráltatja i. az alapok végrehajtásával és ii. a felelősségi körök azonosításával kapcsolatos parlamenti ellenőrzést, és így nehezíti a migrációval összefüggő külső fellépések támogatására ténylegesen elköltött pénzüsszegek pontos felmérését;

Világbank

242. a Politico által 2016. december 2-án közzétett, a Georgieva biztos Világbankkal fenntartott kapcsolatai miatti összeférhetlenségre vonatkozó aggasztó információk fényében emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2014. évi költségvetésével kapcsolatos mentesítésről szóló legutóbbi állásfoglalásában a Parlament a felszólította a Bizottságot arra, hogy 2017 végéig vizsgálja felül a biztosokra vonatkozó magatartási kódexet, többek között meghatározva, hogy mi minősül összeférhetlenségnek; hangsúlyozza, hogy az összeférhetlenség fogalmának meghatározása hiányában a Parlament nem tudja megfelelően és következetesen megállapítani, hogy fennáll-e a tényleges vagy potenciális összeférhetlenség;

243. úgy véli, hogy a Bizottság Világbankkal kötött új finanszírozási megállapodása ⁽¹⁾, amely az átalányalapú kezelési díjat egy összetettebb képlettel váltja fel, és konkrétan rendelkezik arról, hogy a közvetlenül a Világbank által végrehajtott egyes projektek esetén 17 %-os díjat számítsanak fel személyzeti kiadásokra és tanácsadókra, feltehetőleg káros lesz az uniós költségvetés szempontjából, és azt eredményezheti, hogy a kifizetések meghaladják a kezelési díjakra megszabott 7 %-os felső korlátot, amit tilt az uniós költségvetési rendelet 124. cikkének (4) bekezdése;

244. hangsúlyozza, hogy a Világbanknak fizetett kezelési díjat nem használják fejlesztési és együttműködési projektekre; nem érti, hogy a Bizottságnak miért kellene visszatérítést fizetnie a Világbank számára olyan banki tevékenységekért, amelyek banki megbízatásának központi elemét képezik;

Nemzetközi irányítócsoport

245. gratulál a Bizottságnak a T-381/15. sz. ügyben folytatott eljárás 2017. február 2-i eredményéhez; felteszi a kérdést, hogy az nemzetközi irányítócsoporttal kötött szerződések közül jelenleg melyek vannak még folyamatban;

Meghozandó intézkedések

246. felszólítja:

- a DG DEVCO-t és a DG NEAR-t, hogy javítsák a kedvezményezettek által megbízott ellenőrök által végzett költségvizsgálatok minőségét azzal, hogy olyan új intézkedéseket vezetnek be, mint például minőségmátrix használata a kedvezményezett által megbízott ellenőr által végzett munka minőségének ellenőrzéséhez, vagy az ellenőrrel kötött szerződés feltételeinek jóváhagyása,
- a DG NEAR-t, hogy tegyen lépéseket annak biztosítására, hogy az ikerintézményi eszközön keresztül történő finanszírozás megfeleljen a nonprofit szabálynak és tartsa be a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét,
- a DG NEAR-t, hogy vizsgálja felül a fennmaradó hibaarány meghatározásának módszertanát, hogy statisztikailag pontos információt adjon a közvetett irányítású Előcsatlakozási Támogatási Eszköz -tranzakciók kifizetéseiről a kockázatosnak minősülő összegről,

⁽¹⁾ A Bizottság C(2016) 2210 határozata (2016. április 12.) a Világbank-csoporthoz tartozó valamely jogalany által az Unióval kötött keretmegállapodás keretében végrehajtott tevékenységekre vonatkozó, egységköltségek alapján történő visszatérítés alkalmazását lehetővé tevő C(2014) 5434 bizottsági határozat módosításáról.

- a DG DEVCO-t, hogy vizsgálja felül jövőbeni korrekciós képességének becslését, és a számításakor ne vegye figyelembe az előfinanszírozás és a kamatbevétel visszafizettetését, illetve a korábban kibocsátott és törölt visszafizetési felszólításokat,
- a DG DEVCO-t és a DG NEAR-t, hogy az uniós küldöttségvezetők által kiállított, a külső támogatások kezeléséről szóló jelentést csatolják éves tevékenységi jelentéseikhez, amint azt a költségvetési rendelet 67. cikkének (3) bekezdése előírányozza, és éves tevékenységi jelentésükben jelöljék a végrehajtási problémákkal küzdő képviseltek helyzetének megoldására, a késedelmek lerövidítésére és a programok egyszerűsítésére hozott intézkedéseket,
- a Bizottságot, hogy tegye közzé az uniós küldöttségvezetők megbízhatósági nyilatkozatait,
- a Bizottságot, hogy:
 - i. egyértelműsítse a célkitűzéseket,
 - ii. bővítse ki és javítsa a szomszédos országokra vonatkozó migrációs és menekültügyi politikája teljesítménymérési keretét,
 - iii. a rendelkezésre álló pénzügyi erőforrásokot egyértelműen meghatározott és számszerűsített prioritásokra összpontosítsa, és
 - iv. erősítse tovább a fejlesztés és a migráció közötti kapcsolatot;
- a Bizottságot, hogy a biztosokra vonatkozó magatartási kódexbe illessze be, mi tekinthető összeférhetetlenségnek, alapjaiban gondolja át, hogy a nemzetközi szervezetekkel és megbízott szervezetekkel kialakított finanszírozási megállapodásaiba szükséges-e beilleszteni a megbízatásuk lényegi elemét képező tevékenységekhez kapcsolódó személyzeti költségek visszatérítésével kapcsolatos rendelkezéseket, valamint 2017 végéig mindenre kiterjedően számoljon be a Parlamentnek az ezzel kapcsolatos elképzeléseiről, valamint az új költségmegtérülési politika alkalmazásának hatásáról;

Migráció és biztonság

247. üdvözli, hogy a kérdés politikai érzékenységre való tekintettel éves jelentése 8. fejezetének második részében a Számvevőszék első alkalommal foglalkozott a migrációs és biztonsági politikával; megállapítja, hogy az e területre fordított 0,8 milliárd euro az uniós költségvetés kis, de egyre növekvő része;
248. fájjalja, hogy a Számvevőszék nem határozta meg az e szakpolitikai területre vonatkozó hibaarányt, ugyanakkor a DG HOME főigazgatója 2015. évi éves tevékenységi jelentésében úgy becsüli, hogy a közvetlenül a DG HOME által kezelt, nem kutatásra irányuló támogatások esetében a fennmaradó többéves hibaarány 2,88 %;
249. osztja a Számvevőszék azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy a migrációs áramlások kapcsán kinyilvánított szolidaritással és az ezen áramlások kezelésével kapcsolatban a Bizottság által elvégzett ellenőrzések nem terjedtek ki a legtöbb kulcsfontosságú folyamat ellenőrzésének tesztelésére, és emiatt fennáll annak a kockázata, hogy a Bizottság néhány eredménytelen kontrollrendszerrel rendelkező éves program esetében úgy ítéli meg, hogy azok észszerű bizonyosságot nyújtanak, és ezért azokra utólagos ellenőrzései során nem fog kiemelt figyelmet fordítani;
250. emlékeztet arra, hogy a DG HOME hiányosságokat tárt fel az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap, a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap, valamint a Külső Határok Alap irányítási és ellenőrzési rendszereiben a 2007–2013-as időszakban, Csehország, Németország, Franciaország és Lengyelország részéről;
251. úgy véli, hogy a DG HOME 2015. évi éves tevékenységi jelentésében szereplő 1. fő teljesítménymutató nem lényeges, ugyanis a rendezetlen jogállású migránsok harmadik országokba történő visszatérésének arányát nem befolyásolja jelentősen a DG HOME által végzett irányítás;
252. fájjalja, hogy a Bizottság szerint „nehéz, ha nem lehetetlen megbecsülni azt az összeget, amelyet az egyes országok egy migránsra/menedékkérőre költenek, ugyanis a migrációs áramlások kezelése számos tevékenységet felel”⁽¹⁾;
253. felkéri a Számvevőszéket, hogy a 2016. évi éves jelentésében bocsásson a költségvetési ellenőrző hatóság rendelkezésére egy valószínűsíthető hibaarányt a migrációs és biztonsági politikával kapcsolatban, és értékelje a Bizottság szolgálatainak e szakpolitikai területre vonatkozó korrekciós képességét;

(¹) Lásd a 23. írásbeli választ igénylő kérdésre adott választ – Avramopoulos biztos 2016. november 29-i meghallgatása.

254. aggodalmának ad hangot a menekültügyi alapok ellenőrzésével kapcsolatban, amelyeket a tagállamok vészhelyzetben gyakran a hatályos szabályokat be nem tartva használnak fel; alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Bizottság szigorúbb ellenőrzési rendszert alakítson ki, többek között a menekültek és menedékkérők emberi jogainak tiszteletben tartása érdekében;

Meghozandó intézkedések

255. javasolja, hogy a DG HOME
- éves tevékenységi jelentésében az általa feltárt hibákat körültekintően számszerűsítse és elemezze jellegüket, és nyújtson több információt „korrekciós képességének” megbízhatóságával kapcsolatban;
 - alapjainak kezelése tekintetében mozdítsa elő az egységesített költségelszámolási módszerek, az egyösszegű átalány, valamint a standard „egységköltségek” alkalmazását;
 - körültekintően vonja le a tanulságokat a múltból az Európai Menekültügyi Alap, az Európai Visszatérési Alap, a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap, valamint a Külső Határok Alap irányításában a 2007–2013-as időszakban feltárt hiányosságok tekintetében;
 - a költségvetési hatóságot, valamint a költségvetési ellenőrző hatóságot lássa el a lehető legpontosabb adatokkal a migránsokra/menedékkérőkre elköltött összegekről, hogy szilárdan alá lehessen támasztani a finanszírozási programok költségvetési igényeit, elismerve ugyanakkor, hogy az emberi élet értéke nem számszerűsíthető;
 - tesztelje a SOLID programok céljára használt belső tagállami ellenőrzési rendszerek hatékonyságát a legtöbb kulcsfontosságú folyamat tekintetében: kiválasztási és odaítélési eljárások, projektfigyelés, kifizetések és számvitel;
 - alakítson ki és támogasson több szinergiát a migrációs áramlásokat esetlegesen befolyásoló programokért felelős valamennyi szervezeti egység között;

Igazgatás

256. megállapítja, hogy egy tisztviselőt ki lehet nevezni vezető szakértői vagy vezető asszisztensi posztra, ami megnyitja a lehetőséget az AD14-es vagy AST11-es besorolási fokozatba történő előléptetés előtt, valamint hogy amennyiben egy tisztviselőt vezető szakértői posztra neveznek ki, nincs lehetőség arra, hogy visszakapja tanácsosi állását; sajnálja, hogy ez az intézkedés nem áll összhangban azokkal a rendelkezésekkel, melyek célja az igazgatási kiadások csökkentése vagy a besorolás és a funkció közötti kapcsolat megerősítése; felszólítja a Bizottságot, hogy vessen véget ennek a gyakorlatnak;
257. aggodalommal állapítja meg, hogy az AD11-es és annál magasabb besorolási fokozat esetén csökkent az előléptetést megelőzően az adott besorolási fokozatban eltöltött évek átlagos száma: az AD12-es fokozatban például 2008-ban egy tisztviselőt átlagosan csak 10,3 évente léptettek elő, 2015-ben viszont 3,8 évente, ami jól mutatja, mennyire felgyorsult az előléptetés üteme a magasabb fizetéssel járó besorolási fokozatokban; arra kéri a Bizottságot, hogy az AD11-nél vagy AST9-nél magasabb fokozatokban lassítsa le az előléptetés ütemét;
258. hangsúlyozza, hogy a földrajzi egyensúlynak – nevezetesen a személyzet állampolgársága és a tagállamok nagysága közötti kapcsolatnak – továbbra is az erőforrás-gazdálkodás fontos elemének kell lennie, különösen az Unióhoz 2004 óta csatlakozó tagállamok vonatkozásában, továbbá üdvözli, hogy a Bizottság az Unióhoz 2004 előtt és után csatlakozó tagállamokból származó tisztviselők tekintetében kiegyensúlyozottabb arányt ért el; rámutat ugyanakkor, hogy az utóbbi tagállamok továbbra is alulreprezentáltak a magasabb igazgatási szinteken és a vezetői álláshelyeken, amelyekkel kapcsolatban még előrelépésre van szükség;
259. aggodalommal állapítja meg, hogy Luxemburgban túl magas árat számítanak fel az orvosi szolgáltatásokért, és hogy nehezen biztosítható, hogy az uniós intézmények közös betegségbiztosítási rendszerébe tartozók a luxemburgi állampolgárokkal azonos bánásmódban részesüljenek; felhívja az intézményeket és különösen a Bizottságot, hogy követeljék meg és biztosítsák, hogy a 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkét, amelynek értelmében a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy a területükön működő egészségügyi szolgáltatók ugyanazt a díjtáblázatot alkalmazzák a más tagállamokból érkező betegekre, mint a hazai betegekre, valamennyi tagállam és különösen a Luxemburgi Nagyhercegség is érvényesítse; kéri továbbá megfelelő szankciók kiszabását az irányelv be nem tartása esetén;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/24/EU irányelve (2011. március 9.) a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről (HL L 88., 2011.4.4., 45. o.).

OLAF

260. megjegyzi, hogy a biztosok testülete a belga hatóságok kérésére a „Dalli-ügyhöz” kapcsolódó vizsgálattal összefüggésben felfüggesztette az OLAF főigazgatójának mentelmi jogát; úgy véli, hogy a főigazgató esetében hármasszférférhetetlenség áll fenn:
- miközben a testület a mentelmi jogának felfüggesztésére vonatkozó határozatra irányuló eljárást folytatta, a főigazgató annak lehetőségét vizsgálta, hogy OLAF-vizsgálatokat indít a Bizottság tagjaival szemben,
 - miután a testület meghozta a főigazgató mentelmi jogának felfüggesztéséről szóló határozatát, a főigazgató eljárást indított a Bizottsággal szemben egy, a határozat elfogadásához kapcsolódó állítólagos szabálytalanság miatt; ugyanakkor továbbra is képviselte a Bizottságot a tárcájához kapcsolódó szakpolitikai ügyekben,
 - azt követően, hogy a főigazgató mentelmi jogának felfüggesztését megerősítették, a belga ügyész nyomozást kezdett a főigazgatónak a szóban forgó büntetőügyben betöltött szerepét illetően, ugyanakkor azonban továbbra is az OLAF, és így a főigazgató partnereként dolgozik a belga területen elkövetett, az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások elleni küzdelemben;
- úgy véli, hogy ezen összeférhetlenségek károsak lehetnek az OLAF és a Bizottság jó hírnevére nézve egyaránt; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy küldje kényszerszabadságra az OLAF főigazgatóját a belga hatóságok által folytatott vizsgálat lezárásáig, és nevezzen ki ideiglenes helyettest;

261. sokkolták azok a hírek, hogy az OLAF számításai szerint az Egyesült Királyság vámhivatalának „folyamatos hanyagsága” az EU-t 1,987 milliárd EUR vámbevételről fosztotta meg kínai árukkal kapcsolatban; valamint hogy egy nagyon összetett szervezett bűnözői hálózat is 3,2 milliárd EUR hozzáadottértékadó-bevételtől fosztott meg olyan nagyobb uniós országokat, mint Franciaország, Németország, Spanyolország és Olaszország; a teljes ügyszó való hozzáférést, valamint rendszeres tájékoztatást kér;

Magatartási kódex

262. határozottan úgy véli, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 245. cikkének való megfelelés érdekében erőteljes etikai szabályozásra van szükség; kitar emellett, hogy a jól működő magatartási kódexek folyamatos figyelmet igényelnek; hangsúlyozza, hogy egy magatartási kódex csak megfelelő alkalmazása és betartásának következetes – nem csak incidensek esetén való – ellenőrzése mellett lehet hatékony megelőző intézkedés;
263. tudomásul veszi a biztosokra vonatkozó magatartási kódex felülvizsgálatára irányuló bizottsági javaslatot; fájjalja ugyanakkor, hogy a felülvizsgálat az Európai Bizottság volt elnökére vonatkozó várakozási időszak csupán három évre való meghosszabbítására korlátozódik; kéri a Bizottságot, hogy 2017 végéig vizsgálja felül a biztosokra vonatkozó magatartási kódexet, többek között végrehajtva a Parlament azon ajánlását, hogy az eseti etikai bizottságot hatáskörének bővítése és független szakértők bevonása érdekében meg kell reformálni, valamint meghatározva, hogy mi minősül „összeférhetlenségnek”, kritériumokat vezetve be a mandátum lejárt utáni foglalkoztatás összeegyeztethetőségének értékeléséhez, és három évre hosszabbítva meg a biztosoknál alkalmazandó várakozási időszakot;
264. rámutat arra, hogy az összeférhetlenségek tekintetében jelentős lépés az esetlegesen összeférhetetlen helyzetek áttekintésekor az Európai Bizottság elnökére, a Bizottság eseti etikai bizottságára és a főtitkára vonatkozó átláthatóság növelése; megjegyzi, hogy a Bizottság csak akkor elszámoltatható a nyilvánosság felé, ha az etikai bizottság véleményeit proaktívan közlésezik;
265. felhívja a biztosok testületét, hogy hozzon határozatot most, hogy a Bizottság volt elnöke ügyében eljáró eseti etikai bizottság ajánlását véglegesítették, és utalja az ügyet a Bíróság elé véleményezésre;

Szakértői csoportok

266. üdvözlí a bizottsági szakértői csoportok létrehozásáról és működéséről szóló horizontális szabályok megállapításáról szóló, 2016. május 30-i bizottsági határozatot⁽¹⁾, azonban sajnálja, hogy annak ellenére, hogy számos nem kormányzati szervezet érdeklődést mutatott iránta, a Bizottság nem szervezett teljeskörű nyilvános konzultációt; ismételten hangsúlyozza, hogy fontos megújítani a civil társadalom és a szociális partnerek képviselői bevonásának formáit az olyan kulcsfontosságú területeken, mint az uniós intézmények átláthatósága és működése;

⁽¹⁾ C(2016) 3301.

267. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság hiánya negatív hatással van az uniós polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmára; úgy véli, hogy a bizottsági szakértői csoportok rendszerének valódi, egyértelmű átláthatósági alapelveken és kiegyensúlyozott összetételen alapuló megreformálása javítani fogja az adatok elérhetőségét és megbízhatóságát, ami elő fogja segíteni a polgárok Unióba vetett bizalmának erősödését;
268. úgy véli, hogy a Bizottságnak előrelépéseket kell tennie a szakértői csoportok kiegyenlítettebb összetétele irányába; sajnálatosnak tartja ugyanakkor, hogy a maximális átláthatóság és egyensúly érdekében még nem tettek egyértelmű különbséget a gazdasági, illetve nem gazdasági érdekeket képviselők között;
269. emlékeztet arra, hogy a Parlament és az európai ombudsman is ajánlotta a Bizottságnak, hogy hozza nyilvánosságra a szakértői csoportok napirendjeit, háttérdokumentumait, üléseinek és vitáinak jegyzőkönyveit;

Szaktanácsadók

270. felszólítja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra valamennyi szaktanácsadó nevét, feladatkörét, beosztását és szerződésének fő elemeit (munkaidő, a szerződés időtartama, a munkavégzés helye); úgy ítéli meg, hogy a szaktanácsadók esetében fennáll az összeférhetlenség kockázata; határozottan úgy véli, hogy az összeférhetlenséget el kell kerülni, mivel az veszélyeztetné az intézmények hitelességét; felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé a szaktanácsadók érdekeltségi nyilatkozatait;

Európai Iskolák

271. megjegyzi, hogy az egyes iskolák felelősek éves beszámolóikért (amelyek az „általános keretet” alkotják); megállapítja, hogy a 2015. évi költségvetés előirányzatai 288,8 millió eurót tettek ki, melyhez a Bizottság 168,4 millió euróval járult hozzá (58 %);
272. megdöbbenésének ad hangot amiatt, hogy oly sok állítólagosan reformmal töltött év után a Számvevőszék még mindig rendkívül kritikus az Európai Iskolák pénzgazdálkodása tekintetében:

„II. Az Európai Iskolák nem készítették el éves beszámolójukat a hivatalosan megállapított határidőn belül. Számos hibát találtak, melyek többségét (a felülvizsgálat eredményeképpen) a beszámoló végleges változatában kijavították. Ezek a hibák az elszámolási eljárások rendszerszintű hiányosságaira utalnak. (...)

IV. A két kiválasztott iskola kifizetési rendszerét jelentős hiányosságok jellemzik: nincs automatikus kapcsolat az elszámolási és a kifizetési rendszerek között, a feladatok nincsenek szigorúan elkülönítve, az elszámolási rendszeren kívüli kifizetéseket a rendszer nem utasítja el automatikusan, és általánosságban alacsony az ellenőrzés szintje. E hiányosságok nagy kockázatot hordoznak magukban a kifizetések jogszerűsége és szabályszerűsége tekintetében.

V. A Számvevőszék a közbeszerzési eljárásokban is számos jelentős hiányosságot tárt fel, melyek az átláthatóság és az azonos bánásmód elvei veszélyeztetésének kockázatát hordozzák.

VI. A Számvevőszék néhány esetben nem találta bizonyítottnak a felvett munkaerő képzettségét, és hiányosságokat tárt fel személyi aktájuk tekintetében.

VII. Ennek eredményeképpen a Számvevőszék nem tudta megerősíteni a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét.”

273. sajnálja, hogy „a Számvevőszék nem tudta megerősíteni a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét”;
274. sajnálja továbbá, hogy a Számvevőszék megállapításaival összhangban és a 2003 és 2012 között vélhetően elkövetett csalás miatt a Bizottság ismételten reputációs fenntartást fogalmazott meg a kifizetésekkel kapcsolatban;
275. megjegyzi, hogy az Európai Iskolák rendszere számára biztosított költségvetés nagyságrendje jelentősen meghaladja 2 kivételével mind a 32 ügynökségét; úgy véli, hogy az Európai Iskolák rendszerének pénzügyi elszámoltathatóságát az európai ügynökségekhez hasonló szintre kell emelni, többek között a rendelkezésére bocsátott 168,4 millió euróra vonatkozó külön mentesítési eljárás révén;

276. emlékeztet arra, hogy a Parlament a Bizottság 2010. évre vonatkozó mentesítésére irányuló eljárás során már megkérdőjelezte „az Európai Iskolákról szóló egyezmény döntéshozatali és finanszírozási” struktúráit, és kérte, hogy a Bizottság „vizsgálja meg a tagállamokkal az egyezmény felülvizsgálatát, és 2012. december 31-ig tegyen jelentést az elért eredményekről”⁽¹⁾; megjegyzi, hogy a Parlamenthez semmiféle jelentés nem érkezett az elért eredményekről;
277. megjegyzi, hogy az Európai Iskolák rendszerének jelenlegi pénzügyi és szervezeti válsága az ötödik brüsszeli iskola megnyitásával kapcsolatos tervek és egy tagállam az Európai Iskolákról szóló egyezményből való jövőbeli kilépésének lehetséges következményei miatt még súlyosabbá válhat; kétségbe vonja, hogy az Európai Iskolák rendszere a jelenlegi szervezeti és finanszírozási formában elegendő erőforrással rendelkezik-e a Brüsszelben tervezett, öt iskolára való bővítés megvalósításához; megjegyzi, hogy ez azzal a kockázattal jár, hogy a jövőben még jelentősebb problémák alakulnak ki egyes nyelvi szekciók túlterhelése miatt, amelyeknek a jelenlegi finanszírozási modell mellett a német és az angol nyelvi szekció esetében csak négy, illetve három brüsszeli iskola ellátására van kapacitásuk;
278. elfogadhatatlannak tartja, hogy a tagállami képviselők továbbra is megadják a mentesítést az Európai Iskoláknak annak ellenére, hogy az éves költségvetés 58 %-át fizető Bizottság, valamint a Számvevőszék ezzel ellentétes álláspontot képvisel;
279. teljes mértékben támogatja a Számvevőszéknek az Európai Iskolák 2014-es pénzügyi évre vonatkozó éves beszámolójáról szóló, 2015. november 11-i jelentésében kiadott 11 ajánlást, amelyek a számvitel, a személyzet, a közbeszerzési eljárások, az ellenőrzési standardok és a kifizetési kérdések területére terjednek ki;
280. üdvözlí a Humánerőforrásügyi és Biztonsági Főigazgatóság által kidolgozott, frissített cselekvési tervet, mely a Bizottság által megfogalmazott fenntartás és a Számvevőszék által kiadott megállapítások kezelését célozza;
281. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen közleményt a Parlament és a Tanács számára, melyben megvizsgálja, hogyan lehet még 2017 novembere előtt a leghatékonyabban megreformálni az Európai Iskolák igazgatási struktúráját;
282. kéri a Bizottságot, hogy az irányítási, pénzügyi, szervezeti és pedagógiai kérdésekre kiterjedő reformfolyamat valamennyi szempontját illetően teljes mértékben lássa el feladatát; kéri, hogy a Bizottság évente terjesszen az e területeken elért eredményeket értékelő jelentést a Parlament elé, lehetővé téve, hogy annak illetékes bizottsága ellenőrizhesse az iskolák rendszerének irányítását és értékelhesse az uniós költségvetésből a rendszer számára rendelkezésre bocsátott erőforrások felhasználását; kéri az illetékes biztost, hogy kísérje szoros figyelemmel e kérdést, valamint hogy személyesen vegyen részt az igazgatótanács félévente tartott ülésein; ismételten hangsúlyozza a Parlament azon álláspontját, hogy sürgető szükség van az Európai Iskolák rendszerének „átfogó felülvizsgálatára”; kéri a szóban forgó felülvizsgálat első tervezetének 2017. június 30-ig való előterjesztését;

A bizottságok véleményei

Külügyi Bizottság

283. bár üdvözlí az elért eredményeket, megjegyzi, hogy a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) 10 polgári missziója közül 6 esetében a Bizottság még nem ismerte el, hogy megfelelnek a költségvetési rendelet 60. cikkének; sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza az annak érdekében végzett munkát, hogy az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban akkreditálja a KBVP valamennyi polgári misszióját, ezáltal lehetővé téve, hogy közvetett irányítás keretében költségvetés-végrehajtási feladatokat kapjanak;
284. üdvözlí a missziótámogatási platform létrehozását, amelynek célja, hogy csökkentse az adminisztratív terheket és fokozza a KBVP polgári misszióinak hatékonyságát; sajnálatát fejezi ki a platform korlátozott mérete és hatásköre miatt, és ismételten további előrelépést sürget egy közös szolgáltató központ felállítása felé, amely további költségvetési nyereségeket és hatékonyságnövelést eredményezne, mivel központosítaná az összes olyan missziótámogatási szolgáltatást, amelyeket nem kell helyi szinten biztosítani;
285. megismétli azon véleményét, hogy az Unió pénzügyi szabályait jobban hozzá kell igazítani a külső fellépések – többek között a válságkezelés – sajátosságaihoz, és hangsúlyozza, hogy a költségvetési rendelet jelenlegi felülvizsgálatának nagyobb rugalmasságot kell biztosítania;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalásának, az Európai Unió 2010-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek 38. bekezdés (HL L 286., 2012.10.17., 31. o.).

286. aggodalommal tölti el, hogy nem állnak rendelkezésre a harmadik országoknak nyújtott makroszintű pénzügyi támogatás felhasználását közvetlenül ellenőrző eszközök; felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen jellegű támogatást fokozottabban kösse mérhető paraméterekhez;
287. üdvözli továbbá a Számvevőszék 13/2016. sz. különjelentésében megfogalmazott, a Moldova államigazgatásának megerősítésére irányuló uniós segítségnyújtásról szóló ajánlást, valamint a 32/2016. sz. különjelentésben szereplő, az Ukrajnának nyújtott uniós támogatásról szóló ajánlást; úgy véli, az Uniónak teljes mértékben ki kellene használnia a feltételrendszer befolyásoló hatását és biztosítania kellene a vállalt reformok végrehajtásának megfelelő ellenőrzését annak érdekében, hogy mind Moldovában, mind Ukrajnában pozitívan járuljon hozzá a demokratikus gyakorlatok megerősítéséhez;

Fejlesztés és együttműködés

288. ennek kapcsán üdvözli az Európai Számvevőszék 9/2016. számú különjelentését az Unió külső migrációs kiadásairól a dél-mediterrán térségben és a keleti szomszédság országaiban; kiemeli, hogy a Számvevőszék arra a következtetésre jutott, hogy az Unió külső migrációs politikájával kapcsolatos kiadások nem bizonyultak hatékonyak, szinte lehetetlen mérni az eredményeket, nem egyértelmű, hogy a bevándorlás pozitív hatásának biztosítására irányuló bizottsági megközelítés valóban működik-e, a visszaküldéshez és a visszafogadáshoz nyújtott támogatás hatása elenyésző, és a migránsok emberi jogainak tiszteletben tartása – amelynek valamennyi fellépés alapjául kellene szolgálnia – továbbra is csak elméletben valósul meg, és nem a gyakorlatban;
289. üdvözli a Számvevőszék 15/2016. számú különjelentését a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos kiadásokról a Nagy-tavak régiójában; rámutat, hogy a Számvevőszék megállapítása szerint az afrikai Nagy-tavak vidékén a konfliktusok által sújtott lakosságnak nyújtott humanitárius segílyt a Bizottság általában véve eredményesen irányította; hangsúlyozza, hogy ez éles ellentétben áll a migrációs kiadásokkal, és úgy véli, hogy ez további bizonyítéka annak, hogy a jól megtervezett fejlesztési politika sokkal jobb eredményre vezet, mint a rövid távú migrációs intézkedések;
290. nagyon aggasztja a legutóbbi bizottsági javaslatokra jellemző azon tendencia, hogy a támogatható kiadások és a hivatalos fejlesztési támogatásra jogosult országok fejlesztési kiadásai, valamint a fejlesztési együttműködési támogatásra jogosult országok meghatározása tekintetében figyelmen kívül hagyják a 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ jogilag kötelező erejű rendelkezéseit; emlékeztet arra, hogy az uniós kiadások jogszerűsége a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás egyik kulcsfontosságú alapelve, és hogy ha a Bizottság hiteles kíván maradni a jogállamiságot illetően, a politikai megfontolások nem írhatják felül az egyértelmű jogi rendelkezéseket; ezzel összefüggésben emlékezteti a Bizottságot az Európai Unió Bíróságának a Marokkóval és Nyugat-Szaharával folytatott együttműködés tárgyában nemrégiben hozott ítéletére⁽²⁾, amelyben a Bíróság kimondja, hogy az Unió következetesen megsértette a nemzetközi jogot;
291. általánosságban egyetért a költségvetési támogatás használatával, de sürgeti a Bizottságot, hogy esetre lebontva állapítsa és határozza meg egyértelműbben a költségvetési támogatás révén elérendő fejlesztési eredményeket, és mindenképp erősítse meg azokat az ellenőrzési mechanizmusokat, amelyek a kedvezményezett országokban figyelemmel kísérik az emberi jogok tiszteletben tartását, a jogállamiságot és a demokráciát; mélységes aggodalmának ad hangot a költségvetési támogatás esetleges használata miatt olyan országokban, ahol nincs demokratikus felügyelet, vagy azért, mert nincs működő parlamentáris demokrácia, és a civil társadalom és a média nem szabad, vagy azért, mert a felügyeleti szerveknek nincs erre kapacitásuk;
292. felhívja a Bizottságot, hogy az európai szomszédságpolitika példáját követve és a „többért többet” elvet bevezetve építse be a fejlesztés ösztönzőkre épülő megközelítését; úgy véli, hogy minél jobb eredményeket elérve és minél gyorsabban halad egy adott ország a demokratikus intézmények felépítése és megszilárdítása, a korrupció felszámolása, valamint az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása irányába belső reformjai tekintetében, annál több támogatást kell kapnia az Uniótól; úgy véli, hogy e pozitív feltételeken alapuló megközelítés és a vidéken élő közösségeket szolgáló kis léptékű projektek finanszírozására való fokozott összpontosítás valódi változást hozhat, és garantálhatja, hogy az uniós adófizetők pénzét fenntarthatóbb módon költse el;
293. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az Unió Afrikáért létrehozott szükséghelyzeti alapjának felállításakor nem került sor előzetes konzultációra a Parlamenttel; hatékonyabb erőfeszítéseket kér az Afrikáért létrehozott szükséghelyzeti alap projektjeiről szóló határozatok átláthatóságának fokozására, és hangsúlyozza, hogy továbbra sem létezik a Parlamenttel való rendszeres konzultációt szolgáló megfelelő keret, és sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ezzel kapcsolatban semmilyen intézkedésre nem került sor;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 233/2014/EU rendelete (2014. március 11.) a 2014–2020-as időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról (HL L 77., 2014.3.15., 44. o.).

⁽²⁾ A Bíróság C-104/16 P. sz. *Tanács kontra Front Polisario* ügyben 2016. december 21-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:973.

Foglalkoztatás és szociális ügyek

294. tudomásul veszi a Számvevőszék azon ajánlását, hogy a Bizottság használja fel a 2007 és 2013 közötti programozási időszak alatt szerzett tapasztalatokat és készítsen jelentést a 2014 és 2020 közötti programozási időszakra vonatkozó nemzeti támogathatósági szabályok célzott elemzéséről, és hogy ennek alapján nyújtson iránymutatást a tagállamok számára az egyszerűsítés és a szükségtelenül összetett és nehézkes szabályok elkerülése vonatkozásában;
295. felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy a terhekről szóló éves felmérésébe bevonja az uniós finanszírozási programokat is, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően; kiemeli, hogy a tehercsökkentésre vonatkozó, az uniós finanszírozási programokat is tartalmazó éves célértékek bevezetése fokozná a megfelelést, és ezáltal hozzájárulna a hibaarány csökkenéséhez;
296. üdvözlí, hogy a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban nagyobb hangsúlyt kapnak az eredmények; úgy véli azonban, hogy az eredménymutatók és a monitoringrendszerek további fejlesztése hozzájárulna a megbízható pénzügyi elszámoltathatósághoz és növelné a jövőbeni operatív programok hatékonyságát;

Környezetvédelem, közegészségügy és élelmiszer-biztonság

297. elégedett az illetékességi körébe tartozó öt decentralizált ügynökség munkájával, amelyek olyan technikai, tudományos vagy irányítási feladatokat látnak el, amelyek segítik az uniós intézményeket politikáik kidolgozásában és végrehajtásában a környezetvédelmi politika és az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a közegészségügy és az élelmiszer-biztonság területén, valamint az ügynökségek költségvetéseinek végrehajtásával;
298. elégedettségének ad hangot a LIFE+ működési költségvetésének általános végrehajtásával kapcsolatban, amely 2015-ben a kötelezettségvállalási előirányzatok tekintetében elérte a 99,95 %-ot, a kifizetési előirányzatok tekintetében pedig a 98,93 %-ot; hangsúlyozza, hogy a LIFE+ hozzájárult a polgárok ismereteinek növeléséhez, a jogalkotásban és az uniós környezetvédelmi politika végrehajtásában való részvételük fokozásához, valamint ezen ágazat irányításának javításához; megjegyzi, hogy 2015-ben 225,9 millió EUR került lekötésre intézkedések támogatására, 40 millió EUR került felhasználásra az Európai Beruházási Bank által kezelt pénzügyi eszközökre és 59,2 millió EUR a Bizottság kezdeményezési és a politikák és a jogalkotás alakulásának nyomon követésével kapcsolatos szerepének támogatását célzó intézkedésekre; megjegyzi, hogy 10,2 millió EUR került felhasználásra a LIFE-nak nyújtott igazgatási támogatásra és a Kkv-ügyi Végrehajtó Ügynökség támogatására;
299. nyugtázza, hogy az Éghajlatpolitikai Főigazgatóság a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében a 108 747 880 euro 99,9 %-ára, a kifizetési előirányzatok esetében a 47 479 530 euro 91,77 %-ára javította a végrehajtási arányt, továbbá az igazgatási kiadásokat leszámítva a kifizetések végrehajtási aránya eléri a 96,88 %-ot;
300. nyomatékosan kéri a költségvetési hatóságot, hogy a jövőben összpontosítson az Unió számára valódi hozzáadott értéket képviselő kísérleti projektekre és előkészítő intézkedésekre; tudomásul veszi, hogy összesen 1 400 000 euro kötelezettségvállalási előirányzatot és 5 599 888 euro kifizetési előirányzatot kitevő tíz kísérleti projekt és öt előkészítő intézkedés került végrehajtásra;
301. tudomásul veszi, hogy a második közegészségügyi program (2008–2013) értékelése 2015-ben lezárult; üdvözlí, hogy a harmadik közegészségügyi program 2015-ben megerősítésre került az információk és a bevált gyakorlatok a jelentős számú migráns, menedékkérő és menekült fogadásával kapcsolatos kihívásokkal szembesülő tagállamok közötti cseréjének támogatása és elősegítése érdekében, különösen arra való tekintettel, hogy az Egészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Főigazgatóság személyes egészségügyi nyilvántartást készít a migránsok egészségügyi értékeléséről az uniós fogadóállomásokon és fogadóterületeken való felhasználás céljából, továbbá kiegészítő költségvetést állít össze a migránsok egészségéhez kapcsolódó projektekre;

Közlekedés és idegenforgalom

302. megjegyzi, hogy 2015-ben 12,8 milliárd EUR került elkülönítésre 263 közlekedési projekt számára az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz 2014. évi pályázati felhívásai keretében 2015-ben aláírt támogatási megállapodások révén; megjegyzi továbbá, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből származó finanszírozás összesen 28,3 milliárd EUR összegű befektetést hozott létre, ötvözve az uniós hozzájárulást a regionális és tagállami költségvetésekkel, valamint az Európai Beruházási Bank kölcsöneivel;

⁽¹⁾ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1. o.).

303. megjegyzi, hogy a „Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért” területen, amelyhez a közlekedés is tartozik, a Számvevőszék csak hét olyan ügyletet ellenőrzött, amely a Mobilitáspolitikai és Közlekedési Főigazgatóság (DG MOVE) hatáskörébe tartozik; megjegyzi, hogy az ellenőrzés csupán az egyik ügylet esetében tárt fel hibákat, továbbá, hogy a hibák a közbeszerzési szabályok be nem tartására vonatkoznak;
304. rámutat, hogy az Európai Beruházási Bank értékelő jelentése kitér az infrastrukturális és innovációs támogatási keret portfóliójának földrajzi egyensúlyhiányaira és egyes ágazatokra történő koncentrációjára, továbbá arra, hogy az e támogatási keret alatti finanszírozás (63 %-ban) három tagállamra összpontosul; sürgeti a Bizottságot, hogy mihamarabb értékelje ki az Európai Stratégiai Beruházási Alapnak az Unió egészére gyakorolt hatását; sajnálja, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alapot nem fordítják kellő mértékben az innovatív közlekedési projektekre valamennyi közlekedési mód esetében, például a fenntartható közlekedési módok előmozdítására vagy a digitalizációs folyamatok, valamint az akadálymentes hozzáférés további ösztönzésére;
305. sajnálja, hogy a Bizottság (Mobilitáspolitikai és Közlekedési Főigazgatóság) még nem hozott létre formális és konszolidált stratégiai dokumentumot a TEN-T törzshálózati folyosók fejlesztésének ellenőrzésére vonatkozóan; sürgeti a Bizottságot az ellenőrzési tevékenységre és az átláthatóságra vonatkozó fenti stratégiai dokumentum elfogadására; emlékeztet, hogy az átláthatóság és a valamennyi érdekelt féllel való konzultáció hozzájárul a közlekedési projektek sikeréhez;
306. rámutat arra, hogy a 2014–2020-as időszak közlekedési projektjeit számos forrásból finanszírozzák, beleértve az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt, a Kohéziós Alapot, az Európai Regionális Fejlesztési Alapot és az Európai Stratégiai Beruházási Alapot; ezért felhívja a Bizottságot olyan szinergiák kidolgozására, amelyek lehetővé teszik, hogy ezek a különböző támogatási források hatékonyabban osszák el a rendelkezésre álló finanszírozást, valamint ötvözik e forrásokat; felhívja a Bizottságot, hogy évente dolgozzon ki és tegyen közzé – többek között a honlapjain – könnyen hozzáférhető listákat az említett alapokból társfinanszírozott közlekedési módokról – többek között a modális részesedés százalékos arányában, illetve turisztikai projektekről;

Regionális fejlesztés

307. kéri a Bizottságot, hogy a magas szintű munkacsoport⁽¹⁾ munkáján keresztül fordítson kiemelt figyelmet a tagállami támogathatósági szabályokra a tagállami irányítási és ellenőrzési rendszerek ellenőrzésekor, és segítsen a tagállamoknak e szabályokat egyszerűsíteni a változások érdekében; ezzel összefüggésben hangsúlyozza az egységes ellenőrzés elve alkalmazásának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy egyszerű és hatékony iránymutatás segítségével tisztázza a visszaigényelhető hozzáadottérték-adó fogalmát, a „vissza nem igényelhető” héa eltérő értelmezéseinek és az uniós támogatások optimálisnál alacsonyabb felhasználásának elkerülése érdekében; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális hatóságokat annak biztosítására, hogy a kedvezményezettek koherens információkat kapjanak a támogatási feltételekkel kapcsolatban, különös tekintettel a kiadások támogathatóságára és a költségtérítés felső korlátaira;
308. sajnálattal állapítja meg, hogy az irányító hatóságok által benyújtott költségtérítési igények szintje 2015-ben alacsonyabb volt, mint 2014-ben, ami a kifizetetlen költségtérítési igények szintjét a 2014. évi 23,2 milliárd euróról 2015-ben 10,8 milliárd euróra csökkentette, amelyből 2,8 milliárd euro 2014 vége óta kifizetetlen maradt; rámutat arra, hogy a költségvetés végrehajtásának késedelmek a 2014–2020 közötti időszakban nem lehetnek nagyobbak, mint az előző időszakban, nehogy ez a támogatási időszak végére a kifizetetlen igények felhalmozódásához vezessen; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a tagállamokkal közösen szorosan kövesse nyomon a helyzetet, és ahhoz igazítsa kifizetési tervét;
309. sajnálattal állapítja meg, hogy 2016. június 30-ig nem minden tagállam ültette át a közbeszerzésről szóló irányelveket, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is segítse a tagállamok ezen irányelvek átültetéséhez és az előzetes feltételrendszerre vonatkozó cselekvési tervek végrehajtásához szükséges kapacitásának növelését, ami alapvető előfeltétele a csalárd és nem csalárd szabálytalanságok megelőzésének; hangsúlyozza a 2014–2020 közötti az európai strukturális és beruházási alapokra vonatkozó közbeszerzési cselekvési terv végrehajtásának fontosságát, melynek célja az elektronikus közbeszerzési eljárások egyszerűsítése, felgyorsítása és harmonizációja;
310. megállapítja, hogy az ERFA és az ESZA pénzügyi eszközének átlagos folyósítási aránya 2014 végén 57 % volt, ami csupán 10 %-os növekedést jelent 2013-hoz képest; sajnálattal veszi tudomásul a Számvevőszék arra vonatkozó észrevételét, hogy a végső kedvezményezetteknek történő kifizetés jogosultsági időszakának meghosszabbítását az egyes pénzügyi eszközök vonatkozásában inkább bizottsági határozattal tegyék lehetővé, mintsem rendeletmódosítással; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Számvevőszék minden 2015. december 31. utáni kifizetést szabálytalannak minősíthet; aggodalommal állapítja meg, hogy a 2007 és 2013 közötti programozási időszakban az ERFA és az ESZA keretében működő pénzügyi eszközök induló alaptőkének jelentős részét alapkezelői költségekre és díjakra fordították;

⁽¹⁾ Az európai strukturális és beruházási alapok kedvezményezettjeinek érdekében történő egyszerűsítés nyomon követésével foglalkozó, független szakértőkből álló magas szintű munkacsoport.

311. üdvözlí a Számvevőszék teljesítményre összpontosító megközelítését, és jó gyakorlatnak tartja, hogy az irányító hatóságok határozzák meg a lényeges eredménymutatókat, melyekkel azt mérik, hogy a projekt mennyiben járult hozzá az operatív programok kitűzött céljainak megvalósításához az adicionalitás feltételével összhangban; hangsúlyozza, hogy a kommunikációt fokozni kell; felhívja a Bizottságot, hogy találjon hatékonyabb kommunikációs csatornákat az esb-alapok felhasználásával végrehajtott beruházások láthatóságának növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy korlátozott számban dolgozzon ki vonatkozó mutatókat, amelyek segítségével mérhető a teljesítmény;
312. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető legnagyobb mértékben használják ki a területi eszközöket, biztosítva, hogy az integrált városfejlesztési stratégiákat finanszírozás céljára kellő időben jóváhagyják, ami lehetővé teszi a városok számára az átfogó stratégiákba történő beruházást, a növekedésre és a munkahelyteremtésre gyakorolt hatékonyabb hosszú távú hatást biztosítva;

Mezőgazdaság és vidékfejlesztés

313. kéri a Számvevőszéket, hogy a következő pénzügyi évet követően is készítsen különálló értékeléseket az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és a 2. fejezet vonatkozásában, mivel a különálló értékelések lehetővé teszik az egymástól jelentős mértékben eltérő hibaarányokra vonatkozó, célzott javító intézkedések megtételét;
314. sürgeti a Bizottságot és a tagállami hatóságokat, hogy továbbra is foglalkozzanak a közvetlen kifizetésekkel kapcsolatos szabályozás összetettségével, és ahol csak lehet, egyszerűsítsék azt, különösen amikor az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap és a vidékfejlesztési alapok igazgatása több különböző szinten történik a tagállamokon belül;
315. üdvözlí a kiegészítő pénzügyi eszközök új generációját, úgy véli, hogy ezeket egyértelműbe célkitűzések mentén kell kialakítani, valamint gondoskodni kell a megfelelő fokú ellenőrzésről a végrehajtási időszak végén, a pénzügyi eszközök hatásának vizsgálata és a hibaarány növekedésének elkerülése érdekében;
316. kéri, hogy azon nemzeti kifizető ügynökségek esetében, amelyek nem feleltek meg a várakozásoknak az utóbbi három év során, a felelős uniós tisztviselőket a már alkalmazásban lévő uniós tisztviselők közül válasszák ki a szóban forgó tagállam állampolgárai helyett;
317. felhívja a figyelmet az agrárpolitika irányítási rendszerének többéves jellegére, és hangsúlyozza, hogy a rendelet⁽¹⁾ végrehajtásához kapcsolódó szabálytalanságok végső értékelése csak a programozási időszak végén válik lehetségessé;
318. megjegyzi, hogy a KAP egyszerűsítése nem veszélyeztetheti a gazdaságilag életképes élelmiszertermelést, és olyan rendelkezéseket sürget, amelyek az agrár-élelmiszeripari és erdészeti ágazatot a karbonszegény gazdaság felé mozdítják el;

Halászat

319. örömmel látja, hogy a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság által az Európai Halászati Alap programjainak (2007–2013) egyes tagállamokban működő irányítási és ellenőrzési rendszere kapcsán a 2014. évi éves jelentésben megfogalmazott fenntartások nyomán követésének köszönhetően jelentős mértékben, csak ötre csökkent az operatív programok száma az érintett tagállamokban;
320. bízik abban, hogy a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság által bevezetett belső ellenőrzési rendszer kellő garanciát nyújt ahhoz, hogy a tranzakciók jogszerűségével és szabályszerűségével kapcsolatos kockázatokat megfelelő módon lehessen kezelni;
321. üdvözlí, hogy a konkrétan a halászatra irányuló, a Számvevőszék által vizsgált 12 tranzakció egyike sem mutatott számszerűsíthető hibát;
322. sajnálatosnak tartja azonban azt, hogy a tagállamok többsége nagyon későn nyújtotta be az Európai Tengerügyi és Halászati Alappal kapcsolatos operatív programjait, ami jelentős késedelmeket okoz az alapok felszabadításában;
323. ezért megállapítja, hogy 2015. június 30-ig egyetlen kiadást sem lehetett bejelenteni a Bizottságnak, és így azt addig ellenőrizni sem tudták; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak az előirányzatokat megosztott irányításban kell végrehajtaniuk;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

Kultúra és oktatás

324. megismétli, hogy a fiatalok mobilitását segítő valamennyi uniós program belefoglalása az Erasmus+ programba elsődlegesen azok hatékonyságának növelése céljából történik, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy ragaszkodjon a megállapított célokhoz és a program költségvetési soraihoz, hogy annak központi elemei megmaradjanak;
325. üdvözlí mind az Erasmus+, mind a Kreatív Európa programok válaszkészségét a menekültek/migránsok integrálása nyomán felmerülő kihívásokra és a radikalizálódás elleni küzdelemre való reakálás során 2015-ben;
326. megjegyzi, hogy a Diákhitelgarancia-eszköz (az Erasmus+ program keretében a mesterképzéshez nyújtott hitel) először 2015-ben vált hozzáférhetővé, amikor két spanyol és francia bank elindította a programot; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy ez megvalósítható hiteleszköz legyen, alapvető fontosságú a széles körű földrajzi lefedettség biztosítása és a hitelezési feltételek Bizottság általi szoros nyomon követése;
327. emlékeztet, hogy 2015 volt az első év, amikor a Kreatív Európa programot két bizottsági főigazgatóság, az Oktatásügyi, Ifjúságpolitikai, Sportügyi és Kulturális Főigazgatóság és a Tartalmak, Technológiák és Kommunikációs Hálózatok Főigazgatósága irányította; kitart amellett, hogy koordinált megközelítést kell alkalmazni, hogy a nemzetközi szervezeti kihívások ne befolyásolják hátrányosan a program működését vagy közmegítélését;

Állampolgári jogok, bel- és igazságyügy

328. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsék el és nyújtsák be a mentesítésért felelős hatósághoz a feltárt összeférhetetlenségi esetek dokumentációját;
329. sajnálja, hogy a Migrációügyi és Unió Belügyi Főigazgatóság éves tevékenységi jelentésében a fő teljesítménymutatók nem szemléltetik azt, hogy hány embert segítettek, telepítettek át, helyeztek át vagy küldtek vissza 2015-ben; sajnálja, hogy nem állnak rendelkezésre mutatók a nemzeti bűnüldözési hatóságok közötti koordináció és együttműködés megerősítésének céljából elfogadott intézkedések hatásának értékelésére;
330. ösztönzi egyértelműbb, hosszú távú szakpolitikai prioritások kidolgozását, melyeket konkrétabb operatív prioritásokká kell alakítani; e tekintetben hangsúlyozza a más szervekkel, különösen az ügynökségekkel való szorosabb együttműködés jelentőségét;
331. sajnálja, hogy a Bizottság információbiztonsági irányítási struktúrái nem illeszkednek az elismert bevált gyakorlatokhoz (a Belső Ellenőrzési Szolgálat ellenőrzési jelentése szerint);

A nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatos kérdések

332. rámutat, hogy a nemek közötti egyenlőségnek horizontális, minden szakpolitikai területen érvényesítendő célkitűzésnek kell lennie; megállapítja azonban, hogy a programok nagy részének nincsenek külön költségvetési előiránnyal rendelkező konkrét, célzott fellépései e célkitűzés teljesítéséhez, és a jobb adatgyűjtés nemcsak a nemek közötti egyenlőséghez hozzájáruló intézkedésekre elkülönített előirányzatok számszerűsítését eredményezi, hanem javítja ezen uniós támogatások hatásának értékelését is;
333. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést a költségvetési folyamat minden szakaszában, beleértve többek között a költségvetés végrehajtását és a végrehajtás – ideértve az ESBA, ESZA, ERFA és a Horizont 2020 programok végrehajtásának – értékelését az uniós tagállamokban tapasztalható hátrányos megkülönböztetés leküzdése érdekében; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetés végrehajtására vonatkozó, közös, az eredményeket és hatásokat számszerűsítő mutatókat – amelyek lehetővé tennék a költségvetés végrehajtásának nemek közötti egyenlőség szempontjából való jobb értékelését – kell beépíteni a költségvetés tervezésébe, végrehajtásába és értékelésébe, összhangban az eredményközpontú uniós költségvetésre irányuló kezdeményezéssel és a teljesítményre való összpontosítással;
334. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés elemzését az új és meglévő költségvetési sorok esetében egyaránt, és amennyiben lehetséges, hajtsa végre a szükséges szakpolitikai változtatásokat a nemek közötti egyenlőtlenség közvetett előfordulásának megakadályozása érdekében.